

દિવ્ય જીવન

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૧૦૦/-
સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૬

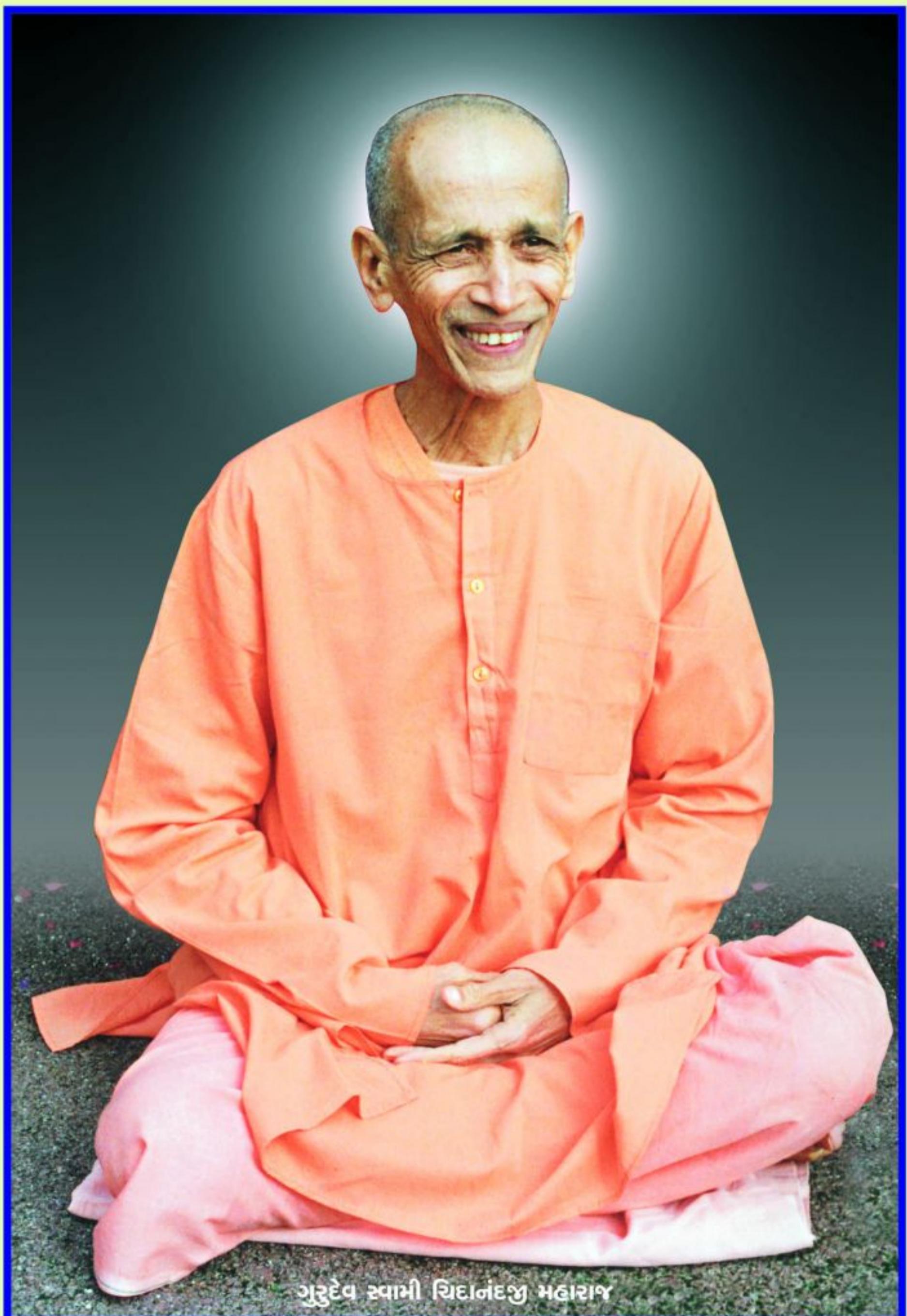

સચિયેદાનંદ હું

સાધુની સુગંધ

એક મુક્ત સાધુ દ્વારા સાગર હોય છે. તે એક મહાન આધ્યાત્મિક વીર હોય છે. તેને દેહાધ્યાસ હોતો નથી. મહાન આપત્તિ, મહાન સુખ કે મૃત્યુની પળે તે શાંત હોય છે. એક સાધુ જ અન્ય સાધુનાં હૃદય તથા કર્માને જાણી શકે છે. જેમ હિમાલય ઝંગાવતમાં પણ સ્થિર રહી શકે છે, તેમ સાધુ પ્રશંસા અને નિંદા, માન અને અપમાન, હાનિ અને લાભ, હાર અને જીતમાં અચળ રહે છે.

- સ્વામી શિવાનંદ

ગુરુદેવ સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજ

શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજની પ્રેરણાથી પ્રકાશિત

દિવ્ય જીવન

વર્ષ: ૬

અંક: ૮

સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૮

સંસ્થાપક અને આધતંત્રી:

બ્રહ્મલીન શ્રી સ્વામી યાજ્ઞવળ્યાનંદજી
(ડૉ. શિવાનંદ અધ્યર્થજી)

સંપાદક મંડળ:

શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી
ડૉ. મહિતલાલ જે. પટણી
ડૉ. હરીશ દ્વિવેદી

લેખ મોકલવાનું સરનામું:

તંત્રીશ્રી: ડૉ. મહિતલાલ જે. પટણી
૪, વિશ્વભારતી સોસાય્ટી,
નવરંગપુરા ટેલિફોન ટાવર પાસે,
એલિસાબ્રિજ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬
ફોન: ૨૬૮૦૮૪૦૬

મુખ્ય કાર્યાલય:

'દિવ્ય જીવન' માસિક, તેનું લવાજમ:
સ્વામી ચિદાનંદ સર્વજીવસેવાનિધિ
ઈતર પત્રવ્યવહાર અને મહામંત્રીનું કાર્યાલય:
ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંઘ
શિવાનંદ આશ્રમ,
ઝેઠુર ટેકરા, શિવાનંદ માર્ગ,
અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫
ફોન: ૨૬૮૬૧૨૩૪
ટેલિફેક્સ: ૨૬૮૬૨૩૪૫

E-mail :

sivananda_ashram@yahoo.com
Website : <http://www.divyajivan.org>

લવાજમ

ભારતમાં

વાર્ષિક લવાજમ	: રૂ. ૧૦૦/-
શુભેચ્છક લવાજમ	: રૂ. ૧૦૦૦/- (૧૫ વર્ષ માટે)
પેટ્રન લવાજમ	: રૂ. ૨૫૦૦/-
દૃષ્ટક નકલ	: રૂ. ૧૦/-
વિદેશ માટે:	
વાર્ષિક \$ 12 અથવા £ 8 (અને મેઇલ)	
પેટ્રન \$ 250 અથવા £ 160 (અને મેઇલ)	
ફોન ટ્રાફિક (અમદાવાદ) દ્વારા	

ॐ

સ્થાણૌ પુરુષવદ્ભાન્ત્યા, કૃતા બ્રહ્મણિ જીવતા ।
જીવસ્ય તાત્ત્વિકે રૂપે, તસ્મિન્દૃષ્ટે નિર્વર્તતે ॥

તત્ત્વસ્વરૂપાનુભવાદુત્પત્તાં જ્ઞાનમજ્ઞસા ।
અહં મમેતિ ચાજ્ઞાનં, બાધતે દિગ્ભ્રમાદિવત् ॥

સમ્યગ્વિજ્ઞાનવાન્ યોગી, સ્વાત્મન્યેવાખિલં સ્થિતમ् ।
એકં ચ સર્વમાત્માનમીક્ષાતે જ્ઞાનચક્ષુષા ॥

આત્મવોધઃ-૪૬,૪૭,૪૮

કૂંઠમાં પુરુષની જેમ ભાંતિએ બ્રહ્મમાં જીવપણું કર્યું છે, જીવના તે વાતાવિક સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર થવાથી તે જીવપણું દૂર થાય છે.

દિગ્ભ્રમાદિની જેમ તત્ત્વસ્વરૂપના અનુભવથી ઉત્પત્ત થયેલું યથાર્થ જ્ઞાન હું અને મારું આવા અજ્ઞાનનો બાધ કરે છે.

યથાર્થ વિજ્ઞાનવાળો યોગી સઘળું જ્ઞાનદાસ્તિ વડે સ્વાત્મામાં જ રહેલું જુએ છે અને સર્વની એક આત્મરૂપે જુએ છે.

શિવાનંદ વાણી

શુદ્ધ જળ, શુદ્ધ હવા, સંપૂર્ણાંધાર, શારીરિક વ્યાયામ, યોગાસનો, મેદાની રમતો, હલેસાં મારવાં, તરવું, ટેનિસ જેવી હળવી રમતો-આ બધી જ કસરતો સારી તંદુરસ્તી જીવવામાં યોગદાન આપે છે. તેનાથી બળ, ઉચ્ચ ક્ષણાનો ઉત્સાહ તથા જીવનશક્તિ આવે છે. સારા સ્વાસ્થ્ય વિના તમે જીવનના વિશાળ સાગરની ગુમ ઊંડાઈઓની આરપાર જોઈ શકતા નથી અને જીવનનો શાશ્વત અંતિમ પૂર્ણાનંદ પ્રામ કરી શકતા નથી. સારા સ્વાસ્થ્ય વિના તમે ઉપદ્રવી ઈન્જિન્યુલો અને ઉચ્ચ મનની સાથે યુદ્ધ કરી શકતા નથી. યોગિક કસરતોનો નિયમિત અભ્યાસ કરો. રોજ પંદર મિનિટનો અભ્યાસ પણ તમને બળવાન અને તંદુરસ્ત બનાવશે, તમારામાં પુષ્ટ શક્તિ આવશે; સ્નાયવિક બળ, જ્ઞાનતંત્રની શક્તિ, આનંદપ્રદ વ્યક્તિત્વ અને દીઘાયુષ આપશે. મગજ, સ્નાયુઓ, અવયવો તથા તંતુઓને બળવાન બનાવશે. યોગાસનના અભ્યાસથી બધા જ કોનિક (જૂના જામી ગયેલા) રોગો મૂળમાંથી નાશ પામશે.

- સ્વામી શિવાનંદ

પ્રકાશક-મુદ્રક : શ્રી સુમંતરાય સી. દેસાઈ વતી માલિક ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંઘ દ્વારા પ્રેસ વિઝન પ્રા. લિ., પ્રેસ વિઝન હાઉસ,
આંબાવાડી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬ પ્રેસ ખાતે છપાવી શિવાનંદ આશ્રમ, ઝેઠુર ટેકરા, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫થી પ્રકાશિત કર્યું.

અનુક્રમ

૧. શલોક - આત્મબોધ	શ્રીમદ્ આદ્ય શંકરાચાર્ય	૧
૨. અતુક્રમ, તહેવાર સૂચિ	૨
૩. સંપાદકીય	સંપાદક	૩
૪. નૈતિક શિક્ષણ-૧	ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી	૪
૫. ભજ ગોવિદમુ	શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી	૭
૬. શિવાનંદ કથામૃત	ગુરુદેવના સંન્યાસી શિષ્યો	૮
૭. મનાચે શલોક-મનોબોધ	શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી	૧૨
૮. ભારતનો આ સંત	શ્રીમતી યુવોન લબો	૧૪
૯. યોગ એ જ જીવન	શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી	૧૬
૧૦. આચારાંગ સૂત્ર	આચાર્ય વિજયરતનસુંદરસૂરિજી	૧૮
૧૧. ઉપનિષદ-યાત્રા	શ્રી ગુણવંત શાહ	૧૯
૧૨. અધ્યાવકળીતા તત્ત્વાવલોકન	ડૉ. કલાબહેન પટેલ	૨૧
૧૩. આવતી કાલે નહીં આજે... ડૉ. હરીશ દ્વિવેદી	૨૪	
૧૪. પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજની	દિવ્ય યાત્રા-૨૦૦૮નો સંક્ષિપ્ત અહેવાલ	૨૬
૧૫. વૃત્તાંત	૩૧

તહેવાર સૂચિ

સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૮

દા.	તિથિ	(ભાદરવા સુદ)
૧	૧૨	શ્રી વામન જ્યેઠી, પદોષપૂજા
૪	૧૫	પૂર્ણિમા મહાલય (પૃતૃપક્ષ) શરૂ
(ભાદરવા વદ)		
૮	૪	શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજનો જન્મદિન
૧૫	૧૧	અંકાદર્શી
૧૬	૧૨	પદોષપૂજા
૨૮	૩૦	અમાવાસ્યા, મહાલય (પૃતૃપક્ષ) પૂર્ણ
(આસો સુદ)		
૧૮	૧	નવરાત્રિ પૂજા શરૂ
૨૪	૬	શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજનો જન્મદિન
૨૬	૮	શ્રી સરસ્વતી આવાહન, શ્રી દુર્ગાઅષ્ટમી
૨૭	૮	શ્રી મહાનવમી, શ્રી નવરાત્રે પૂજા પૂરી
૨૮	૧૦	દરોરા, શ્રી વિજયાદશમી અંકાદર્શી
૨૯/૩૦	૧૧	

● ગુરુદેવ સ્વામી શિવાનંદજીનો ઘડંગ યોગ ●

● સેવા ● પ્રેમ ● દાન ● પવિત્રતા ● ધ્યાન ● સાક્ષાત્કાર

ભગવાન તમારા હદ્યમાં છે. તે તમારામાં અને તમે તેમનામાં છો. તેમને તમારા હદ્યમાં શોધો. જો તમે તેમને ત્યાં ન શોધી શકો તો તમે તેમને બીજે ક્યાંય નહીં શોધી શકો. ભગવાનની શોધ માગ અને પુરવઠા જેવી છે. જો તમે ખરેખર સંનિષ્ઠાથી ભગવાનને શોધતા હશો, જો ભગવાનની માગ હશે, તો તરત જ પુરવઠો મળી જશે. બામક જીવનને વળગી રહેવાનું છોડી દો. નિર્ભય બનો. વૈરાગ્યમાં આશ્રય લો. બધા જ ભયો દૂર થઈ જશે. ભગવાનનાં પાદપદ્મોને વળગી રહો. અદશ્ય, ન જોયેલા 'બ્રહ્મ-પરમાત્મા'ને વળગી જાઓ. સર્વશક્તિમાન પ્રભુ તમને તમારી બધી જ પ્રવૃત્તિઓમાં માર્ગ બતાવો !

- સ્વામી શિવાનંદ

“અનુરોધ-અભિલાષા” ગ્રાહકોને :

- રવાનગી સરળતા માટે આપનું પત્રવ્યવહારનું સરનામું પિનકોડ સાથે સંપૂર્ણ હોય તે દિચણીય છે.
- આપનો ગ્રાહક નંબર નોંધી લેવા વિનંતી છે, જેથી અંકની પ્રાપ્તિ સંબંધી કોઈ પણ પત્રવ્યવહાર કરતી વેણ ગ્રાહક નંબરનો ઉત્તેખ વહીવટી સરળતા સર્જ શકે છે.
- સામાન્યતા: દર માસની પાંચમી તારીખે અંક પ્રસ્તિક થયા બાદ તેની રવાનગીનું કામ શરૂ થાય છે. છતાં કોઈ ખાસ કારણોસર પ્રકાશનની નિર્ધારિત તારીખના ૧૦ દિવસ વીત્યે પણ જો આપને અંક ન મળે તો સ્થાનિક ટાપાલ કાંયેરીમાં તપાસ કર્યા બાદ વહીવટી કાયલિયને જ્ઞાપવાનું સિલકમાં હશે તો બીજે અંક મોકલાશે.
- ‘દિવ્ય જીવન’ની સામ્રાજ્ય આપને ગમી હશે. તેથી હવે આપના પરીચિત વર્ત્ણોમાં પણ તેની રસલ્લાંઝ થાય અને ગ્રાહકવૃદ્ધિમાં આપનો નક્કર સહ્યોગ અમને મળનો રહે તેવી અભિલાષા છે.
- અમદાવાદ સિવાયના ગ્રાહકોએ પોતાનું લવાજમ ડ્રાફ્ટ અગર મનીઓરીથી જ મોકલાશું.

દિવ્ય સ્કુલિંગ

હિંમતવાન બનો : આધ્યાત્મિક સાધક કદાપિ નિઃસહાય હોતો નથી. સંપૂર્ણ સૂચિ તેના કઠિન સાધના-સંધર્ષમાં મહદ કરે છે; કારણ કે તે જે વસ્તુ શોધી રહ્યો છે, તે સર્વને માટે સત્ય છે. મનુષ્યને જગતની કોઈ વસ્તુ ન ગમે એમ બને, પરંતુ સત્યનો કોઈ પણ મનુષ્ય તિરસ્કાર કરતો નથી. જો ચૌંદે લોક તે સાધકની સામે યુદ્ધ કરી રહ્યા હોય, તો પણ તેને મન તે શુષ્ણ તુષ્ણવાદ છે. કારણ કે તે પૃથ્વી, સ્વર્ગ અને સમસ્ત બ્રહ્માંડનો અમર આત્મા છે. - સ્વામી ચિદાનંદ

સંપાદકીય

પરિવર્તની એકાદશીના શુભ દિવસે ઓગસ્ટ માસની પૂજાહૃતિ છે, અને સપ્ટેમ્બર માસનો છેલ્લો દિવસ પાશાંકુશા એકાદશીનો છે. સપ્ટેમ્બર માસની પહેલી તારીખે ભાડ્રપદદ્વાદશી - વામન જયંતીનો પવિત્ર દિવસ છે. પૌરાણિક કથાઓ અનુસાર દાનવરાજ બલીના વર્યસ્વનનો ડ્રાસ કરવા કશ્યપ અને અદિતીને ત્યાં ભગવાન વિષ્ણુએ વામન અવતાર ધારણ કરી, બે પગલામાં સમગ્ર સૂર્ય માપી લીધા પછી તે વામનમાંથી વિરાટ થયેલા શ્રી વિષ્ણુએ ગીજું ઉગલું માપવા બલીના મસ્તક પર પગ મુક્યાનો પ્રસંગ સર્વ વિદ્ધિત છે. અહીં એક સુંદર વાત સ્પેષ થાય છે કે વામન પ્રાકટ્રચથી ઈન્દ્રને સ્વર્ગ મળ્યું છે, પરંતુ બલીને પ્રભુના ચરણતળે નિવાસ મળ્યો છે.

વામન અવતાર-વામન પ્રાકટ્રચની પૂર્વ સંધ્યા પરિવર્તની એકાદશીની છે. ગીતાજીનો બારમો અધ્યાય ભક્તિયોગ છે, પરંતુ ભક્તિ તત્ત્વનો સાર એકાદશ અધ્યાયનો અંતિમ શ્લોક છે. અહીં આ પરિવર્તની એકાદશીનું પર્વ આપણાં સાધકજીવનને સાવધાન કરે છે. પાંચ કર્મન્દ્રિયો અને પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો તથા મનમાં પરિવર્તન લાવવું જ પડશે. આપણે બાલ્યાચારમાં જેટલા સરળ-સુરેખ દેખાઈએ છીએ, તેટલું જ હળાહળ વિષ આપણાં અંતઃસ્તરમાં ભર્યું ભર્યું છે. સત્ય અને નિષ્ઠા નામનાં બે તત્ત્વો સંબંધી આપણે કદીયે ચિંતન કરતા જ નથી. તેથી જ તો શ્રાદ્ધપક્ષમાં શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસની ઉપાસના કરવાનું તાત્પર્ય છે. જે વડીલોની હ્યાતીમાં તેમનાં જીવતરને ઝેર કરવાને ટેવાયેલાં આપણે હવે તેમનાં તર્પણ શું ‘કાગ-વાસ’ નાખીને કરી શકીએ? જે પૂજ્ય આત્માઓનો અનાદર કરી, તેમને ધિક્કારી, તેમનાં શાંત-સુરેખ જીવનમાં આપણી નિંદા-કુથલી અને ઈચ્છા સભર પ્રવૃત્તિથી દુઃખ અને યાતના ઉપજાવ્યાં તેમની મૂર્તિઓ, ફોટોઓ કે સ્મૃતિસંસ્થાનો ખોલવાનો ભલા શો અર્થ?

નવરાત્રી પર્વ આત્મસંયમનું પર્વ છે. બે આંખો, બે કાન, બે નાસીકા, એક છાઢવા અને લીગ તથા ચુદા મળીને નવ દ્વાર પર સંયમનો કડક પહેરો મુક્વાથી જ શક્તિઉપાસના સંભવી શકે. અહંકારનો મહિષ મૃત્યુ પામે. બાન્તિનો ધૂમ્રલોચન તથા છળ-કપ્ત અને દંબ મદના શુંભ નિશુંભ કે ચંડમુંડનું નિકંદન થાય. ઈચ્છા કે વાસનાઓ તો રક્તબીજ જેવી છે. જેટલી તૂમ થશે, તેટલી જ વધશે. તદર્થે દુગાએ વિસ્તાર કરવો જ પડશે. વિસ્તીર્ણ વદં કુરું (હુ.સ.શ. ૮-૫૩)

આપણી આત્મચેતના જ હુગાઈ, કાલી, લક્ષ્મી અને સરસ્વતી છે. તમસમાંથી રજસ અને રજસમાંથી સત્તવમાં પ્રયાગ જો ન થતું હોય તો સાધનાની અગ્રસરતા નહિવત્ત છે.

જ્યારે વૃત્તિઓ ઉપર વિજય થાય ત્યારે જ દસ ઈન્દ્રિયો ઉપરના વિજયના પર્વ વિજયદશમીની સાર્થકતા. શ્રીરામે રાવણ માર્યો હતો. છતાં પ્રતિવર્ષ રાવણદહન થાય છે. આ રાવણ વ્યક્તિ નથી, સમાચિત બિભીષિકા છે. સમાજનું દૂષણ. આપણા સ્વભાવ, વિચાર, વ્યવહાર અને મૂઢતાનો આ રાવણ, યુગો સુધી તેનું દહન થયા કરશે, જો સતક્તા નહીં હોય, જગ્યાતિ નહીં હોય, કે સભાનતા નહીં હોય તો. માટે જ માસને અંતે પાંશાંકુશા એકાદશી છે. પાશ અને અંકુશ ધારણ કરવા જ પડશે. આ પાશ અને અંકુશ આત્મચેતનાની વિમૂઢતાને વશમાં કરવા માટે છે. ઈચ્છરકૃપા છે, ગુરુરકૃપા પણ છે, પરંતુ આત્મકૃપા સાધ્ય ન થાય ત્યાં સુધી બીજું બધું જ મિથ્યા.

સપ્ટેમ્બર મહિનાની આઠમી અને ચોવીસમી તારીખે આપણા શ્રી સદ્ગુરુદેવો બ્રહ્મલીન શ્રીમત્ સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજ અને બ્રહ્મલીન શ્રીમત્ સ્વામી ચિવાનંદજી મહારાજશ્રીના પ્રાકટ્રચપરો છે, તે બંને મહાન વિભૂતિઓને શ્રી ચરણે કોટીશ વંદના. ઊં શાંતિ.

- સંપાદક

નૈતિક શિક્ષણ-૧

ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી

તમે એ શીખી ગયા કે સાત્ત્વિક મન સિવાય, હલકા વિચારો તેમ જ હુગુણોને દૂર કર્યા સિવાય અને દિવ્ય ગુણોને કેળવ્યા સિવાય આધ્યાત્મિક માર્ગ ઉપર જવાનું કે ઈશ્વર-સાક્ષાત્કાર પ્રામ કરવાનું કાર્ય શક્ય જ નથી. આજે આપણે નૈતિક જીવન અને તેની અગત્ય અને તે અંગેની વધુ સારી સમજ કેળવવાનું વિગતથી જાણીશું.

પહેલાંના જમાનામાં થઈ ગયેલા ઋષિમુનિઓ બધા જ ધર્મોના સંતો અને વિભૂતિઓએ ધર્મને આચરણમાં મૂકતાં પહેલાં અથવા આધ્યાત્મિક જીવનનો અમલ કર્યો તે પહેલાં નૈતિક પૂર્ણતા પ્રામ કરી હતી. સદાચારી અને નૈતિક જીવન સિવાય, ઈશ્વરની નજીક જવામાં ક્યારેય સફળતા મેળવી શકતી નથી. નીતિવિષયક શિક્ષણ, એ ઈશ્વર તરફ લઈ જનાર સીડીનું પ્રથમ પગથિયું છે. બિનસાંપ્રદાયિક જીવનની સફળતા માટે પણ તે ખૂબ જ જરૂરી છે.

નીતિશાસ્ત્ર શું છે ? :

નીતિશાસ્ત્ર એ સદ્ગૃહીન માટેનું એવું વિજ્ઞાન છે કે જે આપણું એકબીજા સાથેનું વર્તન કેવું હોવું જોઈએ તેનું માર્ગદર્શન આપે છે. તહુપરાંત બધા જ સજીવો અને પ્રાણીઓ સાથેનું વર્તન કેવું હોવું જોઈએ તે પણ સમજાવે છે. તેના સિવાય કોઈપણ વ્યક્તિ આધ્યાત્મિક માર્ગમાં લેશમાત્ર પ્રગતિ સાધી શકે નાછે. નૈતિકતા જીવનનો ખૂબ જ મજબૂત પાયો છે જે સમગ્ર વિશ્વને આધાર આપે છે અને પ્રત્યેક વ્યક્તિને આંતરિક સુખ અને શાંતિ બદ્ધે છે.

આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે જે કોઈપણ મકાનનો પાયો નબળો હોય તો તે મકાન તૂટી પડશે. તે જ પ્રમાણે નૈતિકતા એ આધ્યાત્મિક જીવનનો પાયો છે. જે આપણે નીતિમાન અને સદ્ગુણી જીવન જીવતા હોઈએ તો માનવીય જીવનમાં ખાસ કરીને ઈશ્વર-સાક્ષાત્કાર માટે આપણે ખરેખર સાચા રસ્તા પર છીએ.

દરેક દરેક ધર્મ સૌ પ્રથમ આપણને આત્મા અથવા ઈશ્વર સાથેની એકાત્મતા વિશે પ્રથમ શીખવે

છે. આપણે એ મહાન સત્યથી માહિતગાર છીએ કે જગતમાંનો દરેક મનુષ્ય ઈશ્વરનો અંશ છે. આથી તાત્ત્વિક રીતે આપણે બધા જ સમાન છીએ. જે સ્વની એકતાનું સૂચક છે. આમ તે વૈશ્વિક ભાઈચારાનો અને વૈશ્વિક પ્રેમનો પાયો છે. આનો અર્થ એ થયો કે બધા જ સજીવોમાં એક જ જીવન છે અને આ ખૂબ જ મહત્વાનું સત્ય છે જેના પર આખું નીતિશાસ્ત્ર રચાયું છે.

તેનો અર્થ એવો થાય કે જો તમે કોઈ વ્યક્તિને હાનિ પહોંચાડો, તો તમે તમારી જાતને જ હાનિ પહોંચાડો છો. જો તમે કોઈને મદદ કરો તો તે ખરેખર તમારી જાતને જ મદદ કરો છો. બધા જ પ્રાણીઓમાં એક જ જીવ છે. બધા જ ધર્મોમાં રહેલા નીતિશાસ્ત્રનો આ પાયો છે. બધા જ ધર્મો જીવન સિદ્ધાંત તરીકે શીખવે છે - ‘હિંસા ન કરો.’ ‘બીજાને હાનિ ન પહોંચાડો.’ ‘પાડોશીને પ્રેમ કરો.’

આપણે એવું કાર્ય ન કરવું જોઈએ કે જે બીજાને હુકસાન કરે અથવા આપણે માટે શરમજનક પૂરવાર થાય. આપણે એવાં કાર્ય કરવાં જોઈએ જે બીજાઓને લાભકર્તા હોય અને વખાણવા લાયક હોય. બધા જ ધર્મોમાં બોધેલા નીતિશાસ્ત્રનું આ ટૂંક વર્ણન છે.

પૂર્ણ નૈતિક વર્તણૂકને વળગી રહો અને જીવનના સૌથી જીચા ધ્યેયને પ્રામ કરો. તમને આંતરિક પરમ સુખ પ્રામ થશે. આ માટે વિકાસ સાધો, વધુ ને વધુ આગળ ધપો અને તમારા ચારિત્રણને ઘડો. જ્યારે તમને શંકા લાગે તો તરત જ શાસનો ઉપયોગ કરો અથવા સંતને પૂછો. તમારી સાથેની વ્યક્તિઓ સાથે મૂઢુતા અને સુમેળ રાખો અને આંતરિક શાંતિ મેળવો.

નીતિશાસ્ત્રનાં વિવિધ પાસાંઓ પર જતાં પહેલાં, એક વસ્તુ બહુ સારી રીતે સમજી લઈએ. જે આપણે ખરેખર માનતા હોઈએ કે ઈશ્વર સર્વબ્યાપક છે અને સર્વમાં છે તો કુદરતી રીતે જ આપણે, કોઈનાય શીખવ્યા વગર નીતિમત્તાના બધા જ નિયમો સહેલાઈથી પાળીશું. નૈતિક વર્તન એ તો પગટાવેલી અગરબાતીમાંથી

મીઠી સુગંધના પ્રસારણ જેવું છે. અગરબત્તી સળગે છે કે તરત જ સુગંધ આપોઆપ આગળ ને આગળ પ્રસરે છે. તે જ રીતે જે મનુષ્ય હેમશાં ઈચ્છરના પ્રકાશમાં જીવે છે તે આપોઆપ નૈતિક વર્તનરૂપી સુગંધ ફેલાવે છે. નૈતિક વર્તન વગર આપણા જીવનમાં દિવ્ય પ્રકાશનું સિંચન શક્ય નથી.

છતાં પણ, આપણે આ પ્રમાણે સંપૂર્ણપણે ન કરી શકતા હોવાથી કેટલાક નીતિશાસ્કના મુખ્ય સિદ્ધાંતો વિશે માર્ગદર્શન જરૂરી છે. જે આપણાને ઝડપથી ઉત્ત્રત બનાવશે અને હદ્દયને શુદ્ધ બનાવશે.

અહીં આપણે કયું વર્તન સારું અને કયું ખરાબ, શું શાસ્ક સાથે સુસંગત છે અને શું નથી, કયું વર્તન આપણાને શાંતિ અને પરમસુખ તરફ લઈ જાય છે અને કયું વર્તન આપણાને હુંઘ અને મુશ્કેલી તરફ ઘસડી જાય છે તે સમજાશે. આપણા ગુરુ પૂ. સ્વામી શિવાનંદ જીવનના જુદા જુદા તબક્કાઓમાં લોકોના વર્તન માટેના નિયમો આપે છે જે તેમના આધ્યાત્મિક અને સાંસારિક જીવનની ઉત્ત્રતમાં માર્ગદર્શક છે.

વર્તન :

આપણે પહેલાં જ કહું કે નીતિશાસ્ક એ સદ્ગુર્વર્તનનું વિજ્ઞાન છે. પહેલાં ‘વર્તન’ શબ્દ સમજ્ઞાએ. વર્તન એટલે મનુષ્ય કઈ રીતે વર્તે છે અને કાર્ય કરે છે. એ જુદા જુદા સ્થળે ફરે છે, કાર્યો કરે છે, કયા માણસો જાથે હળેમળે છે, કેવા પ્રકારના તેને મિત્ર છે, તેને કેવા પ્રકારના શોખ છે, સમય પસાર કરવાની તેની પ્રવૃત્તિઓ કઈ છે. આ બધી જ વસ્તુઓ તેનું વર્તન બતાવે છે.

એવું શું છે કે જે આપણાને અમુક જ રીતે વર્તવા માટે મજબૂર કરે છે અને બીજા કોઈ માટે નહિ ? એવું શું છે કે જે એક વ્યક્તિને ફૂટબોલના સ્ટેડિયમ પર જવા પેરે છે અને બીજાને મંદિર તરફ ? એ ‘ઈચ્છા’ છે. વર્તન માટેનો પાયો ઈચ્છા છે. આપણે બીજી બધી વસ્તુઓને દૂર મૂકી અમુક જ કરવા માગીએ છીએ, કારણ કે આમ કરવાથી આપણે આપણી કેટલીક ઈચ્છાઓને પરિપૂર્ણ કરીએ છીએ. દા.ત. આપણે સત્સંગમાં જઈએ છીએ, કારણ કે આપણી ઈચ્છા ઈચ્છર વિશે વધુ જાણવાની છે અને શાંતિ મેળવવાની છે.

જ્યારે બીજી તરફ, કેટલાક મનુષ્યો એટલો જ સમય રેસ્ટોરન્ટમાં કે થિયેટરમાં કે પતાં રમવામાં વાપરે છે. તેમને પણ સુખ માણવામાં જ રસ હોય છે. પરંતુ આ સુખ કાણજીવી છે.

આ રીતે, જેવી આપણી ઈચ્છા હોય, તેવું જ આપણું વર્તન હોય. જો આપણી ઈચ્છાઓ શુદ્ધ અને સારી હોય, તો આપણું વર્તન પણ સારું જ હોય. જો આપણી ઈચ્છાઓ ખરાબ હોય તો આપણું વર્તન પણ ખરાબ જ હોય. આપણા વર્તન દ્વારા બીજાઓ પાસે આપણે ઓળખાઈએ છીએ. આપણો અંદરનો સ્વભાવ બીજાઓ પાસે ગંકી શકતા નથી. આપણું વર્તન આપણે ખરેખર ક્યા પ્રકારની વ્યક્તિ છીએ તે પ્રગટ કરે છે. આપણા વિચારો, કૃત્યો, ઈચ્છાઓ અને વર્તન એ બધાનો સરવાળો એટલે ચારિત્ય.

ચારિત્ય :

ચારિત્ય એ મનુષ્યની મૂળ પ્રકૃતિ છે. ચારિત્ય એ જ આપણામાં રહેલ વાસ્તવિક વ્યક્તિ છે. આપણે માટે બીજા માને તે વ્યક્તિ નહિ અથવા આપણા સંબંધમાં આપણે માનીએ તે વ્યક્તિ પણ નહિ; પરંતુ ઈચ્છરની દણ્ણમાં આપણે ખરેખર હોઈએ તે વ્યક્તિ એટલે ચારિત્ય. જે કુદરતી રીતે અથવા ટેવથી આપણાને મળેલા ચોક્કસ પ્રકારના સદ્ગુણો કે હુર્ગુણો આપણા ચારિત્યને હરે છે. આ ગુણો જુદા જુદા મનુષ્યોમાં જુદા જુદા હોય છે.

આપણું ચારિત્ય કેવી રીતે ઘડાય છે ? આપણે કોઈ કાર્ય કરીએ છીએ અને આ કાર્યની દ્વારા આપણા મગજમાં પડે છે. આ દ્વારા કારણે આ કાર્ય આપણે વારંવાર કરીએ છીએ. આ પુનરાવર્તન ટેવમાં પરિણમે છે - અને આવી અનેક ટેવો લેગી મળીને ચારિત્યનું ઘડતર કરે છે.

આપણે સારા ગુણો કેળવીને સારું ચારિત્ય ઘડી શકીએ છીએ. દયા, પ્રેમ, સત્યનિષ્ઠા, શુદ્ધતા, સંયમ, હિંમત, સહનશીલતા, પ્રામાણિકતા અને ઉદારતા જેવા ગુણો સારું ચારિત્ય ઘડવા માટે ઉપયોગી છે.

જો આપણે સારું ચારિત્ય ઘડીશું, તો આપણાં કાર્યો અને વર્તન પણ સારાં જ હશે. આપણું વર્તન સદ્ગુર્વર્તન જ હશે. સારા ચારિત્યવાળી વ્યક્તિ સદ્ગુર્વર્તન

કરનાર જ હશે અને સંપૂર્ણપણે નૈતિક હશે. વર્તન અને ચારિત્ય દ્વારા પાડી શકતાં જ નથી. વર્તન એ તો વૃદ્ધની ડાળી અને શાખાઓ છે, જ્યારે ચારિત્ય એ વૃદ્ધનું મૂળ છે. વર્તન એ ચારિત્યનું બાબુ દર્શન છે.

વ્યક્તિના ચારિત્યને સમજવું બહુ જ અધરં છે. કેટલીયે વાર આપણે બીજાને સમજવામાં ભૂલ કરીએ છીએ. દરેક વ્યક્તિના હદ્યને અને ચારિત્યને માત્ર ઈશ્વર જ જાણે છે. ઘણાં માણસો ભૂલથી ખોટાં કાર્યો કરે છે; તેથી આપણે તેઓ ખરાબ ચારિત્યના છે તેમ ન કહી શકીએ. તે જ રીતે, કેટલાક ધાર્મિક અને સાત્ત્વિક હોવાનો ઢોંગ કરે છે પરંતુ ખરેખર એવા હોતા નથી, તેઓ નિષ્ઠાવાન હોતા નથી. તેથી તેઓ ખૂબ સારા અને જીંચા ચારિત્યવાળા છે એમ ના કહેવાય. આથી મનુષ્યનું બાબુ વર્તન, મનુષ્યના વાસ્તવિક વર્તનને સમજવા માટે ગેરમાર્ગ દોરનાર હોઈ શકે છે. આ માટે તેના ધ્યેયને લક્ષ્યમાં લેવું જોઈએ.

ધ્યેયની શુદ્ધિ :

આપણો જે કાર્ય કરી રહ્યા છીએ તેમાં, આપણો અંદરનો આશય શું છે તેની સમજ ખૂબ અગત્યની છે. દા.ત. દાન. આપણે દરવાજે આવેલા અથવા તો શેરીમાં રસ્તામાં મળેલા એક ગરીબને આપણો સિક્કો આપ્યો. આપણે એ દાન કર્યું, કારણ કે આપણને એને માટે હુંથ થયું. તેની ગરીબીએ આપણા હદ્યને હચ્ચાયાવ્યું. પરિણામે આપણે તેને ઘોડા પેસા આપ્યા. આ ગરીબ માણસની જરૂરિયાતને પૂરી કરવા આપણે આપણી ઈચ્છાઓનો ભોગ પણ આપ્યો હોય. અહીં આપણો આશય શુદ્ધ છે. આ પ્રકારનું દાન આપણા હદ્યને શુદ્ધ કરે છે. એ સારા ચારિત્યને ઘડે છે.

જ્યારે, બીજી બાજુ, એક ધનિક મનુષ્યની વાત કરીએ. એ હજારો રૂપિયાનું દાન કરે છે પરંતુ એની પાછળ એ એના નામની જહેરાત વર્તમાનપત્રોમાં થાય એમ ઈચ્છે છે. તેનું કાર્ય, ખરેખર ઘણું જ સારું છે. તેના દાનમાંથી ઘણા માણસોને લાભ મળવાનો છે. પરંતુ તેનો આશય શુદ્ધ નથી. તેને નામ અને કીર્તિનો લોભ છે. આ પ્રકારનું દાન પહેલા પ્રકારના દાન જેટલું

શુદ્ધ નથી. આ દાન સ્વાર્થી ચારિત્યમાંથી ઉદ્ભબે છે.

આમ આપણે જોઈએ છીએ કે શુદ્ધ આશયથી થતું વર્તન એટલે કોઈપણ પ્રકારની ઈચ્છા કે બદલાની ભાવના વગરનું કાર્ય. જ્ઞાનની આપ-લે, બીજાઓને મદદ, માંદાઓની સેવા વગેરે પ્રવૃત્તિઓ જો શુદ્ધ આશયથી કરવામાં આવે તો તે હદ્યને શુદ્ધ કરે છે. સામાન્ય પરીક્ષા દ્વારા આપણે નક્કી કરી શકીએ છીએ કે આપણું કાર્ય શુદ્ધ છે કે નહીં. ‘જે કાર્ય મનને જીંચે લઈ જાય, ઈશ્વર તરફ લઈ જાય, બીજાને અને આપણને સુખ અને આનંદ આપે તો તે કાર્ય શુદ્ધ છે. જો તે બીજાને મુશ્કેલીમાં મુક્તે, મનને ઈશ્વરથી વિમુખ કરે, મનને વ્યાકુળ કરે અને ખલેલ પહોંચાડે તો એ કાર્ય અશુદ્ધ છે.

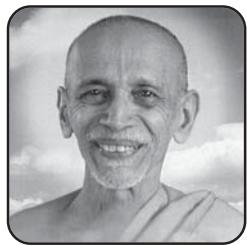
રામાયણનો એક દાખલો લઈએ. આપણે રામ અને રાવણાના યુદ્ધની વાત વાંચી છે. બંને યુદ્ધમાં વ્યસ્ત હતા. બંનેનાં કાર્યો સમાન હતાં. પરંતુ રાવણાના કિસ્સામાં, એણે પોતાના આવેશને સંતોષવા અને પોતાની શક્તિનું પ્રદર્શન કરવા યુદ્ધ આદર્યું. તેનો આશય હુદ્ધ હતો. તે સીતાને બળજબરીથી રાખવા માગતો હતો. ભગવાન રામે, રાવણાની જેલમાં ભયંકર યાતનામાંથી પસાર થઈ રહેલી સીતાને ઘોડાવવા માટે યુદ્ધ કર્યું હતું. તેમણે વિકૃત બુદ્ધિવાળા રાવણાના પંજામાંથી પવિત્ર મનુષ્યોને બચાવવા માટે યુદ્ધ કર્યું હતું. તેમનો આશય શુદ્ધ હતો. તેમના કાર્યમાં સહેજ પણ સ્વાર્થ નહોતો.

માટે, આપણે કોઈ પણ કાર્ય કરીએ તો તે માટેનો આશય તપાસવો જોઈએ. જો તેમાં સ્વાર્થ હોય તો તે છોડી દેવું જોઈએ. સંપૂર્ણ શુદ્ધ આશય મેળવતાં વાર લાગશે. પરંતુ જો આપણે સાવચેતીપૂર્વક આત્મપરીક્ષણ કરીશું, તો એવો સમય આવશે જ્યારે આપણે સ્વાર્થવૃત્તિને આપણાં કાર્યમાંથી જોખાડીને ફંકી દઈશું. આ માટે પરિશ્રમવાળો પ્રયત્ન, ધીરજ, ખંત, જગૃતિ જરૂરી છે. હંમેશાં બદલાની આશા વગર કાર્ય કરો. બધાં જ કાર્યો ઈશ્વરને સમર્પિત કરો. તો તમે બધાં જ બંધનમાંથી મુક્ત થશો. અને ચિર શાંતિ અને પરમસુખને પામી શકશો.

□ ‘યોગના પાઠ’માંથી સાભાર

ॐ श्री सद्गुरुपरमात्मने नमः

भज गोविंदम्

प्रवक्ता : श्री स्वामी चिदानंदज्ञ

[जगद्गुरु आदि शंकराचार्यज्ञाने ज्ञान अने भक्तिनो समन्वय करतुं ‘भज गोविंदम्’ स्तोत्र रच्युं। पूज्य गुरुदेव श्री स्वामी चिदानंदज्ञाने संगीत डलामंडिर द्वारा लोकता तरफथी गोठवायेला वार्षिक ज्ञान-सत्रमां ते स्तोत्र पर प्रवचनो आयेलां। ते प्रवचनोंनुं संकलन घेटले ‘भज गोविंदम्’ पुस्तिका। स्वामीज्ञ आपणां संसारमां रहीने ज्ञवन-लक्ष्य केवी रीते साधी शकाय तेनी प्रवचनो द्वारा समजाए आये छे। -संपादक]

बीजे श्लोक

नारी-स्तनभर-नाभीदेशं

दृष्ट्वा मा गा मोहावेशम् ।

ऐतन्मांस-वसाहि विकारं

मनसि विचिन्तय वारं वारम् ॥ २ ॥

भज गोविंदं भज गोविंदं....

खीना नाभी अने ज्ञानभद्रेशने ओर्हने मोहित अनीश
नाहि। आ तो फक्त मांस, चरबी वगरेनो विकार छे। भन्नामां
मदा आ याद करतो रहे। भज गोविंद, भज गोविंद... (१)

अवरोध शेनो छे ? तेमधो लक्ष्य शुं छे ते बताव्यु
छे। इतां आपणे लक्ष्यने छोडी दैर्ये छीये। कारण
के मायाए हुनियाने अदम्य आकर्षणीयी तेने आच्छादित
करी दौधी छे। गुरुदेव स्वामी शिवानंदज्ञ कहेता :
‘मायाए बधा ज पदार्थोने मोहित करनार आकर्षण
शक्तिरुपी वॉर्निश (एक प्रकारनो रंग)थी ढांकी दौधा
छे। तमारे हंमेशां समज्ज लेवुं ओर्हये के तेमनामां कंटी
ज नाथी। तेनामां तमने आनंद आपवानी सहेज पाश
शक्ति होती नाथी।’ पण तेअो खूब आनंददायक होय,
खूब आकर्षक होय तेम लागे छे। माझस विचारे छे :
‘अहीं ज मारुं सुख समायेलुं छे, अहीं मारो आनंद
रहेलो छे, तेमनामांथी मने आनंद मणी शक्शो।’

बधा ज साच्चा शोधको अने जिज्ञासुओने कठोपनिषद
(प्रकरण-१, वल्ली २)मां आ मायाना आकर्षणाना
छेतरनारा प्रभाव विशे तेजस्वी युवान मुमुक्षु जिज्ञासु
निचिकेताने यमधर्मे आपेला उपदेश द्वारा सावध करवामां
आव्या छे। ते कहे छे : देखावोना बहारना आकर्षणीयी
छेतराशो नाहि। तेअो खूब आनंददायक लागे छे, पण
त्यां तमने तमारुं सुख प्राप्त थशे नाहि।’ प्रेम मार्ग
देखावमां खूब सरस, खूब आकर्षक छे। पण सावधान

रहो ! मायाने भेदवानो प्रयत्न करो अने बधा देखावोनी
पाइण धुपायेला तेने शोधी काढो। देखाती हुनियानी साची
प्रकृतिनी पूर्वाका करो, विचार करो, विवेक करो। मनुष्य
सुंदर शरीरथी आकर्षणीय छे, आधी हुनिया लीओना
आकर्षक देखावथी आकर्षणीया पुरुषो अने पुरुषोना
आकर्षक देखावथी आकर्षणीयली लीओनी मोहित थयेलो
छे। ते माझसने बधां आकर्षणीयी पार जाईने, जेनी
समक्ष बधां हुन्यवी सौंदर्यो तद्दन झांखा पडी जाय छे,
ऐवा सौंदर्योना सौंदर्यनो अनुभव लेवो छे तेने आ बे
आकर्षणो निष्कण बनावी दे छे।

श्री रामकृष्ण परमहंस देव पोताना अंगत शिष्योने
उपदेश आपतां कहे छे : ‘ध्यानपूर्वक सांबળो ! तमे आ
थोडाक बहारना सौंदर्यथी शा माटे मोहित थई जाओ छो ?
आ शरीरनुं सौंदर्य शुं छे ? सौंदर्यना ते देखावनी पाइण
हुनियानी गंदकी भरेली छे।’ कहेवातुं सौंदर्य फक्त त्वया
जेटबुं ज होय छे। जो तमे त्वया दूर करी ते आधी मूळो
तो ते पुरुष के लाई सुंदर मांस सुंदर गङ्गाती व्यक्ति
हशे तो पण तेनी पासे पण तमे जशो नाहि, ज्यारे त्वया
दूर करवामां आवे त्यारे तमारे लांबो वांस लाई तेनु मांझो,
कीरीओ अने छेवटे गीधोथी रक्षण करवा माटे जिभा रहेवुं
पडशो-जे देखाती बहारनी सुंदरता हती ते फक्त त्वयानी
हती। जेके ते पण तमारी सुंदरता माटेनी कल्पना ज हती。
तेनामां पण खरेखर सुंदरता जेवुं कंटी ज हतुं नहीं। ते
सुंदरतानी पाइण शुं हतुं तेनु पृथक्करण करो। ते खरेखर
शुं छे : पाच, लोही, नाख, गंदकी, मूत्र, मण वगरे।
आ ज प्रमाणे ज्ञवननुं पण पृथक्करण करो।

श्री रामकृष्ण परमहंस त्यागनी अने वैराग्यनी
भावनावाला तेमना अंगत जिज्ञासु शिष्योने कहेता :
‘जुओ, मारां बाणडो ! मानव सुंदरताथी क्यांय थकी जाय
तेवी रंभा, उर्वशी, तिलोत्तमा - स्वर्गनी अप्सराओ खूब

આકર્ષક અને સુંદર હોય છે. તેમની સુંદરતાથી જરા પણ મોહિત થતા નહિ, તે નકામું છે. મારામાં વિશ્વાસ રાખો. મેં તે બધી વસ્તુઓમાં વધુ સુંદર, સૌંદર્યોના સૌંદર્ય, પરમ દિવ્યતા પ્રકાશોના પ્રકાશ એવા સુંદર બ્રહ્મનાં દર્શન કર્યા છે. તેની સામે રંભા, ઉર્વશી અને તિલોતમા અને બીજી મહાન અપ્સરાઓનાં સૌંદર્ય મૃત્યુ પદ્ધી ચિત્તામાં દહન થયેલા દેહની રાખ જેવાં લાગે છે. વિશ્વામિત્ર જેવા તપસ્વીને મોહિત કરી તેમનું પતન કરનાર આ અપ્સરાઓનું આકર્ષણ સ્મરણની રાખ સમાન નીરસ અને તદ્દન કુરૂપ દેખાય છે. આમ, જો તે સૌંદર્યનું સૌંદર્ય હોય અને જો તેને પ્રામ કરવાનો હોય તો પદ્ધી તમે આ પાર્થિવ સૌંદર્ય તરફ શા માટે દોડો છો? તે તુચ્છ છે, તેનામાં સાચું સુખ રહેતું નથી.' માટે શંકરાચાર્ય કહે છે : 'કોઈના શરીરનું સૌંદર્ય જોઈને મોહિત થશો નહિ. વિવેકી બનો, તમારી બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરો. તમને ભગવાને સારાસારને પરખવાની શક્તિ આપેલી છે.'

આ પર વારંવાર મનન કરો : 'દેખાવો છેતરામજા હોય છે. હું જે કંઈ જોઉં તેના ફક્ત બહારના દેખાવથી દોરવાવું ન જોઈએ. મારી વિવેકની આંખથી બહારના દેખાવનો ભેદ હવે જોઈએ. મને મન અને બુદ્ધિ ફક્ત આ ધરતી પર, આ પ્રપંચમાં તથા સંસારની હુન્યવી પ્રક્રિયાઓમાં સફળતા પ્રામ કરવા માટે જ આચ્યા નથી. તેમને માયાના સંકાંચાંથી કેમ સહીસલામત, હાનિ વગર અને વિશુદ્ધ રીતે બહાર આવું તે માટે આચ્યાં છે મારે માયાની આરપાર એવી રીતે પસાર થઈ જવું જોઈએ કે માયા મને સ્પર્શ પણ કરી શકે નહિ.'

શ્લોક-3

જો તમે તમારા જીવનના સમગ્ર જીવત સમયમાં સવારથી સાંજ, સક્રિય રીતે સદા સબળ બનીને અંદર ચાલતી બાબતો વિશે વિવેક વાપરીને પૂછ્યા 'આ જીવનનો હેતુ અને લક્ષ્ય શું છે'ની કરતા રહો તો જ આ શક્ય છે. આ જીવન તો ક્ષણિક છે એટલે તમારે તે જલદીથી કરવું જોઈએ. તે એવું ચંચળ છે કે તે અટકવાનું નથી. તે કમળના પાન પર રહેલ ઝડપબિંદુ જેવું છે, જે પાનની વિશેષ સપાટી હોવાથી ભીનું બનતું નથી. જો તમે કમળના પાન ઉપર પાણીનું એક બિંદુ નાખશો તો તે મોતી જેવું દેખાશો. કમળના ફૂલના પાનની રૂંવાટીવાળી સપાટી હોવાથી બિંદુ તેના પર સ્થિર રહે છે. કમળના પાન પરનું કોઈ બિંદુ જમીન પર પડેલા પારાના બિંદુ જેવું દેખાય છે. કશાને પણ વળગ્યા વગર

નાના બિંદુ જેવું તે દેખાય છે. જો કમળના પાનની સપાટી પર પાણીનું બિંદુ હોય તો જ્યાં સુધી પાન સંતુલિત સ્થિતિમાં રહે ત્યાં સુધી તે પાણીનું બિંદુ ટકશે. પાણી સહેજ પ્રકૃષ્ટ થતાં, છોડ પર ફરતા નાના જંતુની છિલચાલથી અને પવન સહેજ વાતાં જ પાણીનું બિંદુ સંતુલન ગુમાવી બેસે છે અને તરત જ પડી જાય છે. આપણું જીવન પણ ઝકળના બિંદુ જેવું ક્ષણિક છે.

નલિની-દલ-ગત-જલ-મતિતરલં

તદ્વ જળવિત-મતિશય ચપલમ્ભ ।

વિદ્ધિ વ્યાધિભિમાનગ્રસ્તં

લોકં શોકહતં ચ સમસ્તમ્ભ ॥૩॥

ભજ ગોવિંદં ભજ ગોવિંદં...

જીવન કમળના પાન પરથી સરી જતા પાણી જેવું ક્ષણિક છે. જગત રોગ અને અહંકારથી નાશ પામેલું છે. દરેક જીવ શોકમાં હૂલેલું છે. આ બરાબર ચાદ રાખ. ભજ ગોવિંદ, ભજ ગોવિંદ... (૩)

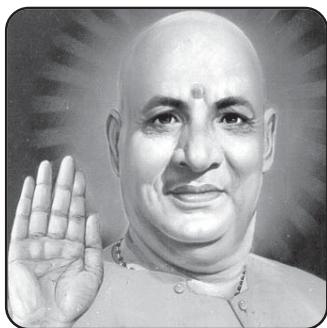
કમળના પાન પર રહેલા પાણીના બિંદુની માફક જીવન અસ્થાયી છે. કેવી રીતે? આ એવું જીવન છે જેમાં શરીરં વ્યાધિ-માદિર-શરીર રોગોનું ઘર બની જાય છે. ગમે ત્યારે કોઈક રોગ તમને થાય છે અને તમે ટૂંક સમયમાં જતા રહો છો. વિદ્ધિ વ્યાધિભિમાનગ્રસ્તં, લોકં શોકહતં ચ સમસ્તમ્ભ । આપું જગત શોકમાં હૂબી ગયું છે કારણ કે આ માનવ શરીરનો કોઈ ભરોસો નથી. આ માનવ શરીરમાં રહેલું આપણું અસ્તિત્વ કમળના પાન પર રહેલા પાણીના બિંદુ જેટલું જ ક્ષણિક હોય છે. ગમે તે પોતે નાશ પામી શકે છે. આપણે અહીં રહેવાના અશાશ્વત સમયગાળામાં કોઈ સુખ નથી. આપણે હંમેશાં કોઈ રોગથી, કોઈ હુઃખથી કે કોઈ વેદનાગ્રસ્ત સ્થિતિથી ઘેરાયેલા હોઈએ છીએ. વળી તમારું અભિમાન તમને આધ્યાત્મિક તાપ દ્વારા તમને હુઃખી કરે છે.

જો કોઈએ તમને યોગ્ય સન્માન ન આપ્યું હોય કે કોઈએ તમારા હોકા પ્રમાણે તમારી યોગ્ય પ્રતિષ્ઠા ન કરી હોય તો તમે હંમેશાં કોઈની ઈર્બા કરતા, કોઈનો દેખ કરતા કે સદા કુષ્ણ હશો. આમ આ અભિમાન તમને હુઃખ આપે છે અને શરીરના રોગ પણ વેદના કરે છે અને આ વેદનામય જીવન પણ ફક્ત ક્ષણિક છે. માટે જાગ, આ સંસારમાં કોઈ સુખ નથી, લોકં શોકહતં ચ સમસ્તમ્ભ । બધા શોકમાં હૂલેલા છે. હું મૂઢ, ભજ ગોવિંદં, ભજ ગોવિંદં, ગોવિંદ ભજ મૂઢમતે- હે મૂર્ખ, ગોવિંદના શરણે જા, ગોવિંદનું ભજન કર.

□ 'Bhaja Govindam'માંથી સાભાર અનુવાદ

શિવાનંદ કથામૃત

[ગુરુદેવ સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજને આનંદ કુટિર હિલેકેશમાં મળવા માટે અનેક આગંતુકો, મુલાકાતીઓ અને ભક્તો આવતા. તેઓ ગુરુદેવને વિવિધ વિષયો પર અનેક પ્રકારના પ્રશ્નો પૂછતા. ગુરુદેવ તેનો યોગ્ય જવાબ આપતા. આ પ્રશ્નો તથા તેના જવાબ ગુરુદેવની સાથે રહેતા સંન્યાસી શિષ્યો ચીવટપૂર્વક નોંધી લેતા. આ નોંધ એટલે શિવાનંદ કથામૃત. તેમાં ઘણી વિજિતાઓનો ફાળો છે. મુખ્ય ફાળો સ્વામી વ્યંકટેશાનંદનો છે. આ ઉપરાંત સ્વામી શિવાનંદ હદ્યાનંદ, સ્વામી ચૈતન્યાનંદ, સ્વામી સંતાનંદ, સ્વામી ગુરુશરણાનંદ, સ્વામી પરમાનંદ તથા બીજાઓએ સેવા આપી હતી.]

અંતનાઈ

મેં અંદરથી નાદ સાંભળ્યો : “શિવ, જગ્રત થા !
અને તારા જીવનના પાત્રને આ અમૃતથી ભરી દે;
તેને બધાની સાથે વહેંચ,
હું તને તે માટે બળ, શક્તિ, સામર્થ્ય અને જ્ઞાન આપીશ.”
હું તેના આદેશને અનુસર્યો;
તેણે પાત્રને ભરી જ દીધું;
અને મેં તે બધાને વહેંચ્યું.
- શિવાનંદ

કથાનક-3 (ii)

પલાચનવૃત્તિથી કોઈ લાભ થતો નથી

‘એક સ્વી પ્રસૂતિપીડાને લીધે મોટેથી રૂદ્ધ કરતી હતી. તેનો પતિ શાંતિથી તેની પાસે ગયો અને શાંત પાડવાનો પ્રયત્ન કરતાં કહ્યું : ‘વહાલી, તું ગમે તેટલા વાંટા પાડીને રૂદ્ધ કરે છતાં તારે જ બાળકને જણવાનું છે !’ તે કંઈક શાંત થઈ ખાસ વેદના વગર બાળકને જન્મ આપ્યો.’ ગુરુદેવે ઉપરાંત વાત બધાંના હાસ્ય વચ્ચે કહી. તેનો ઉદેશ આપણે આપણી ફરજને ખુશીથી પૂરી કરવી જોઈએ’ તે સમજાવવાનો હતો.

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘આ સમજાવવા માટે બીજી રસિક વાર્તા પણ છે. એક બળદ તેના માલિકની વર્તણૂકથી એક વાર નારાજ થયો. તેણે વિચાર્યું કે મારે ક્યાં સુધી ખેતરમાં ખેડ્યા કરવાનું છે. તે નાસી ગયો. થોડાક માઈલ ગયા પછી તે એક બીજા ખેતર પર આવ્યો. એક અક્સમાતમાં તે ખેતરના ખેડૂતના એક બળદને ઈજા થઈ હતી. ઝડાના છાંધે બેઠેલા અજાણ્યા બળદને જોઈને ખેડૂતે તરત જ તેને ઊભો કરી હણે જોડી દીધો ! અને બળદ તે પોતાની ફરજ છે એમ સમજ શાંતિપૂર્વક ખેતર ખેડ્યા માંડ્યું.’

‘આવો જ અનુભવ દુઃખી નસીબ ધરાવતા આવી લાગણીવાળા ‘અન્દરવેર - અંદર પહેરવાના વલ્લ’નો

હતો. તેના નસીબ તરફ તે વિકાર તથા કોઇ દર્શાવતું હતું. વસ્તોની થાપીમાંથી તે આધે ઊરી ગયું અને માઈલો દૂર આવેલા એક ઘરના પાછળના વરંડામાં પડ્યું. તે ઘરનો રહેવાસી એક ગરીબ માણસ હતો. તેણે ભગવાનનો પવનના તોફાન માટે ઉપકાર માની તેને જરૂર હતી તે અન્દરવેર - અંદરના વલ્લ -ને તરત જ પહેરી લીધું.’

‘પોતાની ફરજમાંથી છટકવાથી કોઈને પડા લાભ થયો નથી. ભગવાનને છેતરી શકાતા નથી. જો તમે તમારી ફરજમાંથી છટકી જશો, તો તમે જ્યાં જશો ત્યાં તે તમારી રાહ જોતી હશો.’

ગુરુદેવનો સેવા માટેનો જુસ્સો

રામકૃષ્ણ મિશનના પૂજય સ્વામી નિત્યાનંદજી, પદ્ધતિમાના દેશોમાંથી તાજ જ પાદા ફરેલ પૂ. સ્વામી અજેયાનંદ મહારાજને પોતાની સાથે લાવ્યા હતા. સ્વામી અજેયાનંદે તેમના સાધનાના સમયમાં જ્યારે સ્વર્ગાત્મકમાં ગુરુદેવની સાથે રહેતા હતા ત્યારે તેમની સાથેના નજીકના સંબંધની યાદ આપી.

તેમણે ગુરુદેવને કહ્યું : ‘સ્વામીજી, તમે તે સમયમાં ખડતલ તેમ જ જોમવાળા હતા. તમે હંમેશાં વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં રોકાયેલા અને કિયાશીલ રહેતા અને સદા બધાની સેવા કરવા માટે ઉત્સુક પણ રહેતા. તમે સાધુઓ

અને માંદા લોકોની મદદ કરવા માટે સદા તૈયાર રહેતા તે મને હજુ પણ યાદ છે. મને હજુ બે બનાવ યાદ છે જેમાં એકમાં તમે બે દરદીઓને લખનારું હોસ્પિટલમાં મોકલવા માટે પોતાના પેસા બચ્ચા હતા. બીજા બનાવમાં, મને યાદ છે જ્યારે તમે પોતે દાન પર નભતા હોવા છતાં જાખુઓ માટે કેટલીક કુટીરોની મરામત આપે પોતાના પેસા આપી કરાવી હતી. સેવાનો તે જુસ્સો આજે આ મહાન સંસ્થામાં પ્રગત થયેલો જોઈએ છીએ.'

વાત ચાલુ રાખતાં સ્વામી અજેયાનંદે કહું : 'સ્વામીજી, તે દિવસોમાં તમે વિનોદવૃત્તિથી ભરપૂર હતા.'

ગુરુદેવે કહું : 'આજે પણ હું વિનોદી છું. મેં 'વિનોદ' પર બે પુસ્તકો પણ લખ્યાં છે.' અને ગુરુદેવે તેમનાં થોડાંક વિનોદી કાવ્યો વાંચ્યાં જે સાંભળી બધા આનંદથી હસી પડ્યા.

'અને જ્યારે હું નિરસાહી લાગું ત્યારે સ્વામીજી, આપ મને ખુશ કરી દેતા. હું સ્વર્ગાર્થમાં આપની સાથે દોઢ વર્ષ રહ્યો ત્યારના આપની સાથેના નજીકના સંબંધને કદી ભૂલી શકું નહિ.'

ઇંગ્લેન્ડ અને અમેરિકામાં તેમણે કરેલા કાર્યનો ખ્યાલ આપી સ્વામી અજેયાનંદે કહું : 'સ્વામીજી, ન્યૂયૉર્કમાં પણ આપના કેટલાક અનુયાયીઓને મળીને મને ખૂબ આનંદ થયો હતો, તે જ પ્રમાણે ઇંગ્લેન્ડમાં પણ થયું. ઘણાંને મેં આપના જીવન અને ઉપદેશો વિશે વાસ્તવિક પ્રવચન આપેલું.'

ગુરુદેવનું કહાપણ

સવારના ૮-૦૦ વાગ્યા હતા - મલાયાના ભક્તોની એક ટુકરી અને બીજા કેટલાક મુલાકાતીઓ ગુરુદેવની કુટીર આગળ તેમની આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઈ રહ્યા હતા. જ્યારે દ્વાર ઉઘડ્યાં કે બધા જ તેમનાં દર્શન માટે ધ્યા.

તે ટોળામાં એક ઉભરલાયક, ગરીબ અને માંદા માણસ હતા. ગમે તેમ પણ તે આગળ આવી ગયા અને ગુરુદેવની સામે બેઠા. પોતાની મુશ્કેલીઓ કહ્યા પછી તેમણે ગુરુદેવની પાસે વીસ રૂપિયાની માગણી કરી. ગુરુદેવે તેના પર ઘણી દયા દર્શાવી, પણ તેને બાર રૂપિયા આપ્યા. ફરીથી તે વૂદે વીસ રૂપિયા માટે માગણી કરી. ગુરુદેવે સ્પષ્ટ ના પાડી અને શ્રી સત્યજ્ઞાનમુને દૂધના પાઉડરનો એક ઉલ્લો અને કોઝી આપવાનું કહું.

ગુરુદેવના તે ગરીબ માણસને તેણે માગેલી રકમ ન આપવાના અસામાન્ય વર્તનથી બધાંને ખૂબ આશર્ય થયું.

ગુરુદેવે સમજજા આપતાં કહું : 'તેને દારુ પીવાની ખરાબ ટેવ પડી છે. જો તેને હું વધુ પેસા આપું તો તે વધુ પીશે અને તેની તબિયત બગાડશે.'

અનુભવ વ્યક્તિગત હોય છે

આત્મારામજુએ ગુરુદેવને પૂછ્યું : 'સ્વામીજી, જો કોઈ રાત્રે કોઝી પીએ તો તેને ગાડ ઊંઘ આવે છે, પણ મારી બાબતમાં તદ્દન વિરલ્ય છે.'

ગુરુદેવે કહું : 'તે જ ખૂબી છે. કેટલાકને એરંડિયાનું તેલ કબજીયાતમાં રાહત આપે છે, ત્યારે કેટલાકની કબજીયાતમાં વધારો કરે છે. આ તમે કેવી રીતે સમજાવશો? જે વસ્તુ એક માટે અમૃત છે તે બીજા માટે એર બની જાય છે. આ એક રહસ્ય છે. તે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે વસ્તુમાં પોતાનામાં કોઈ સત્ય નથી. તમે જેવા હો તેવું તમે જુઓ છો અને અનુભવ કરો છો. પ્રત્યેક પદાર્થ (object) વિશેનું સત્ય માત્ર તે વિષય (object)ના સત્યમાં જ રહેલું છે. માટે તમારી જાતને ઓળખો અને મુક્ત બનો.'

પુનર્જ્ઞન વિશે

શ્રી એમ. કે. પંડિત ઉદ્યપુરના રહેવાસી કૃદ્જ ગૃહસ્થ હતા. તેઓ હાલ અમેરિકામાં રહે છે. તેઓ ગુરુદેવનાં દર્શની આવ્યા હતા. તેમણે ગુરુદેવને પ્રણામ કરી કહું :

'સ્વામીજી મહારાજ, મેં આપની મહતા, આપના ઉપદેશો અને આપના અદ્ભુત મિશન વિશે ખૂબ સાંભળ્યું છે. આજે આપનાં દર્શન કરીને હું ધન્ય બનું છું. સ્વામીજી, પુરુષશરીરવાળા એક આત્માને આવતા જન્મે સ્ત્રી-શરીર હોવું શક્ય છે ?'

ગુરુદેવે કહું : 'જરૂર શક્ય છે. આત્મા વિવિધ શરીરોમાંથી જુદા જુદા અનુભવો લે છે. પુરુષ-શરીરમાં તે બહાદુરી, સામર્થ્ય વગેરે ગુણોનો અનુભવ કરે છે અને સ્ત્રી-શરીરમાં તે ધીરજ, દયા, માયાળુપણું અને ક્ષમાના ગુણોનો અનુભવ કરે છે. વધુમાં, પુરુષ એ કદી પૂર્ણ પુરુષ કે સ્ત્રી એ કદી પૂર્ણ સ્ત્રી હોતી નથી. પુરુષમાં સ્ત્રી અને સ્ત્રીમાં પુરુષ રહેલાં હોય છે. ઘણી વાર મનુષ્યમાં પશુનાં વિશેષ લક્ષણો હોય છે. કેટલાક માણસોમાં કૂતરાનો સ્વભાવ હોય છે, કેટલાકમાં ગંધેડાનો અને કેટલાકમાં શિયાળ કે વાધનો સ્વભાવ હોય છે. મૃત્યુ

સમયે જે ગુણ વધુ પ્રબળ હોય છે, તે પ્રમાણે આત્મા બીજા જન્મમાં તે ગુણ સાથેનું શરીર ધારણ કરે છે. માટે દિવ્ય ગુણોનો વિકાસ કરો. તમારો જલદી વિકાસ થશે અને છેવટે પોતે જ દિવ્યતા બની જશો.’

શ્રી પંડિતે કહ્યું : ‘સ્વામીજી, આપનો ખૂબ આભાર. મારી શંકા હવે નિર્મળ બની છે. હું જ્યારે પાણો અમેરિકા જઈશ ત્યારે આપે આપેલા જ્ઞાનનો પ્રચાર કરવા માટે પ્રયત્ન કરીશ.’

મિત્રતા કેળવવા વિશે

રાત્રિના સત્સંગ પછી ગુરુદેવે મલાયાથી આવેલા એક ભક્ત શ્રી અની બની સાથે ઓળખાણ કરાવી. તેમણે એકબીજાને પ્રણામ કર્યા અને થોડીક વાત કરી મૌન રહ્યા. આ જોઈને ગુરુદેવે કહ્યું : ‘ઓજી ! જ્યારે તમે કોઈ નવી વ્યક્તિને મળો ત્યારે તમારે તેના સાથે સ્વેચ્છાથી અને મીઠાશાથી વાતો કરવી જોઈએ. તમારે તે વ્યક્તિને દૂંકા સમયમાં જ મિલનસાર બનાવી દેવી જોઈએ. તમારે સંકોચશીલ વર્તાવ કરવો જોઈએ નહિ. એક અને બધાની સાથે સારી મિત્રતા કેળવવાનું આ રહ્યું છે.’

પોતાના નામને યોગ્ય બનનું

ગુરુદેવે આજ સવારે ૧૦-૦૦ વાગે દર્શન આય્યાં. તેઓ ખુશનુમા મિજાજમાં હતા.

એક ભક્ત કુઅલાલમ્પુર (મલાયા)થી આવ્યા હતા. તેમણે ગુરુદેવને પ્રણામ કર્યા.

ગુરુદેવે પૂછ્યું : ‘તમારી પુત્રીનું શું નામ છે ?’

ભક્તે કહ્યું : ‘મારી પુત્રીનું નામ ‘સદ્ગુણમુ’ (સારા સ્વભાવવાળી) છે.’

ગુરુદેવે પૂછ્યું : ‘સદ્ગુણમુ ? તેનો કણિયાળુ સ્વભાવ છે ? તમારી તરફનો તેનો સારો વર્તાવ છે ? કે પછી ફક્ત નામમાં જ સદ્ગુણમુ છે ?’

‘ના, સ્વામીજી, તે મને ખૂબ સારી રીતે રાખે છે, મારો આદર કરે છે, મને ખૂબ ચાહે છે અને મારી સારી રીતે સેવા કરે છે.’ ભક્તે જવાબ આપ્યો.

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘તો તો બરાબર છે ! દરેકે પોતાના નામને યોગ્ય હોવું જોઈએ. કેટલાક લોકો ખૂબ સુંદર નામ રાખે છે પણ તેમનું ચારિત્રય નામથી તદ્દન વિરલું હોય છે. ‘અમૃતાંશુ’ નામ હોય પણ ગરીબ માણસને મૂર્ખ અનાજ પણ ન આપે તેવા નામનો શું ઉપયોગ ? કુમારી રોજી બહારથી ભલે ગુલાબ જેવી દેખાતી હોય અંદરથી

કંટાવાળી હોઈ શકે ! શ્રી બ્રોડમેન શારીરિક રીતે બ્રોડ (પછોળો પહોંચતો) હોય પણ હદ્યનો સાંકડા મનનો હોઈ શકે ! જેવું નામ હોય તેવું ચારિત્રય હોવું જોઈએ.

બધા ગુરુદેવનો બોધપ્રદ વિનોદનો આનંદ પામ્યા અને મોટેથી હસ્યા !

ગુરુદેવની સમદર્શિ

ઓફિસનું કાર્ય પતાવીને ગુરુદેવે એક મિલિટરી ઓફિસર અને ડિલ્હીના એક પ્રેસ રિપોર્ટર સાથે ફોટો પડાવ્યા. જ્યારે તેઓ કુટીર તરફ પાછા આવતા હતા ત્યારે ચાર કે પાંચ બિખારીઓને બાજુ પર ઊભેલા જોયા. તરત જી, ઓચિંતા તેમણે તે ગરીબ બિખારીઓને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને શ્રી પુરુષોત્તમને તેમની સાથે ફોટો લેવા કહ્યું. પછી તેમણે દરેકને એક રૂપિયો આપ્યો અને પછી તેમને જવાનું કહ્યું. પ્રેસ રિપોર્ટર અને મિલિટરી ઓફિસર તો ગુરુદેવની સાદાઈ અને ધનવાન અને ગરીબ વચ્ચેની સમદર્શિ જોઈ છક જ થઈ ગયા.

ચિંતાનું કારણ મન

સ્વામી વેકેશાનંદ ગુરુદેવને સમાચાર આપતાં કહેતા હતા કે શ્રી અને કેટલીક કૌંટિંગ ચિંતાઓ હતી, જેને પરિણામે કોઈ બિનકાયદેસર કામ કરતાં તે ભરાઈ પડ્યો છે.

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘ચિંતા કોને નથી ? દરેકને એક કે બીજા પ્રકારની ચિંતા હોય છે, ગૃહસ્થીને કુટુંબની ચિંતા હોય છે. સંન્યાસીને બિદ્ધાની ચિંતા હોય છે. ચિંતા વગરનો મનુષ્ય ફક્ત પ્રબુદ્ધ સંત જ છે જેમણે બધી ચિંતાના પૂળ કારણ એવા મનને વશ કર્યું છે.

રામ-નામ સાચી મુક્તિ આપાવે છે

કેટલાક પત્રો વાંચી ગુરુદેવ ઓફિસ તરફ ઉપડ્યા. વૃદ્ધ સ્વામી કૃષ્ણાનંદ માતા, જે હંમેશાં તેમને આ સંસારમાંથી જલદી છોડાવવા માટે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરતાં હોય છે, તેઓ આવ્યાં અને ગુરુદેવને પ્રણામ કર્યા.

ગુરુદેવે આવકાર આપતાં કહ્યું : ‘આવો માતાજી. તમે કેમ છો ?’

‘સ્વામીજી, વહેલા જવાની આશામાં સમય કાઢી રહી છું. સ્વામીજી, પણ ગમે તેમ ભગવાનને તે મંજૂર લાગતું નથી.’

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘જો હોઈ પર સતત રામ નામ હોય પછી અહીં હોઈએ કે ત્યાં હોઈએ બંને સરખું છે.’

□ - Sivananda's Gospel of Divine Life માંથી સાભાર અનુવાદ

મનાચે શ્લોક - મનોબોધ

શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

હિન્દુ ધર્મ દર્શન, સંસ્કૃતિ અને સામાજિક રીતરિવાજની વ્યાખ્યા માટે બે ગ્રંથને પ્રતિપાદન કરે છે. એક તો રામાયણ અને બીજો મહાભારત. મહાભારત તો જ્ઞાનનો વિશ્વકોષ છે. પોતાની બૃહત્તા અને મહત્તમતા; આ પણ અતુલનીય છે. શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા આ મહાભારતનો જ એક ભાગ છે. છતાં ગીતા સારદાસ્તિએ એટલો બધો અદ્વિતીય ગ્રંથ છે કે મહાભારતનું અંગ હોવા છતાં તે મહાભારતનો પ્રાણ કે આત્મા છે; તેવું કહીએ તો તે યથાર્થ જ છે.

રામાયણ સંસ્કૃતિ અને ધર્મનું મૂર્તિમાન વાર્ણ્યમય વિગ્રહ છે. ભગવાન શ્રીરામના ઉદાત્ત ચરિત્રને જ્ઞાન લેવાનું જ સમગ્ર ધર્મ અને નીતિના સાર-સર્વસ્વને હદ્યંગમ કરી લેવા સમાન છે. શ્રી રામચંદ્રજીને કેન્દ્રિત કરીને અનેક ગ્રંથોનું આલેખન થયું છે. આદિકવિ વાલ્મીકિથી આરંભીને કાલિદાસ અને ભવભૂતિથી આગળ આ પરંપરા તુલસીદાસજી સુધી અક્ષુણણ છે. રામાયણોની ગણના કરવાનું હુક્કર છે. પરંતુ આજે રામાયણનું નામ સાંભળતાં જ આપણી સમક્ષ તુલસી-માનસનું ચિત્ર સર્જય છે. તેનું કારણ પણ છે કે વિદ્વાસમાજ અને જનસાધારણ બંનેમાં તેની સમાન લોક-પ્રિયતા છે. આ સંબંધી તેમણે પોતે જ કહ્યું છે કે;

કીરતી ભાનિતિ ભૂતિ ભલિ સોઈ

સૂર સરિ સમ સબ કર હિત હોઈ

કીર્તિ કાબ્ય અને ઐશ્વર્યની શ્રેષ્ઠતાની એક કસોટી છે કે તેના દ્વારા ગંગાજીની જેમ 'સૌનું' હિત-કલ્યાણ થાય.

તુલસીદાસજીની માનસરચનાનો હેતુ જ જનગણમાં શ્રીરામભક્તિનો પ્રચાર-પ્રસાર અને સ્થાપના થાય. જે શ્રીરામનું તેઓ ગુજરાત કરે છે, તે શ્રીરામ બૌદ્ધિક અને જનસાધારણ બંને સમાજની વચ્ચે સેતુ થાય તેવું ગોસ્વામીજી વિચારતા જ નથી. એમને તો આ બંને પણ વિભક્તા નહીં પરંતુ એકરૂપ થાય તેમાં જ રૂચિ છે. મહર્ષિ વસિષ્ઠ શ્રીરામના ગુરુપદે છે, જ્યારે નિષાદ શ્રીરામના મિત્ર છે. ચિત્રકૂટની પાવન પ્રેમ-ભૂમિ ઉપર નિષાદ સ્વકીય પરંપરાનું પાવન કરતાં દૂરથી જ પ્રણામ

કરે છે. 'કીન્છ દૂરિ તેં દંડ પ્રનામુ' પરંતુ ગુરુ વસેણ આકસ્મિક દોડાને નિષાદને હદ્ય સરસો ચાંપે છે. સમાજને માટે આ એક અકલ્યનીય ઘટના છે.

રામ સખા રિષિ બરખસ ભેંટા; જનુ મહિ લુઠત સનેહ સમેટા રધુપતિ ભગતિ સુમંગલ મૂલા; નભ સરાહિ સુર બરિસહિં ફુલા એહિ સમનિપટ નીચ કોઉં નાહીં; બદ વસિષ્ઠ સમ કો જગ માંહી જેહિ લખિ લખનહુ તેં અધિક મિલે મુદિત મુનિરાઉ સો સીતાપતિ ભજન કો પ્રગટ પ્રતાપ પ્રભાઉ ॥

આ માત્ર ઘટના નથી. ભગવાન શ્રીરામના ચરિત્રનું સુંદર દર્શન છે. લંકેશ સમક્ષનું યુદ્ધ વાનર રીછોની સાથે રહીને તેમની સહાયતાથી જતવાની સાંકેતિક લીલામાં પણ આ જ દર્શનનો પરિચય છે.

આપણે કાશીના કોઈ પણ ઘાટ ઉપર જઈને જીભા રહીએ તો અનુભવાશે કે એક ખૂદરસન સમ્પત્તિ વિદ્વાન અને બીજો સાધારણ ગ્રામ્યજન બંને એક જ ઘાટ ઉપર એક જ ગંગાજીમાં ડૂબકી મારતા હોય છે. શ્રીરામકથાનું પણ આવું જ છે. શ્રીરામકથાને 'બુધ-વિશ્વામ' બુદ્ધિમાનોનો વિશ્વામધાટ કહ્યો છે, તો શ્રીરામકથા 'સકલ જન રંજની' પણ કહેવામાં આવી છે.

આજે ભલે વર્તમાન યુગ ગતિનો યુગ હોય; વ્યક્તિ સમાજ અને રાષ્ટ્ર; પ્રગતિની હોડમાં સંઘર્ષરત હોય; પરંતુ સૌના હદ્યમાં ભક્તિના અંકુરો હજુ નિઃશેષ થયા નથી અને તેથી વિજ્ઞાનની અનિયંત્રિત ગતિમાં સંતુલન જળવાઈ રહ્યું છે. શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસના મહત્વને નકારી શકાયું નથી. જ્યાં સુધી માનવજીવન છે, ત્યાં સુધી માનવમન છે અને જ્યાં સુધી મન છે, ત્યાં સુધી વિચાર તત્ત્વને પ્રધાનતા છે જ. હવે શું વિચાર કરવો ? અને શું ન કરવો, તે માનવમને જ નિષ્ઠિ લેવાનો છે. શ્રેય અને પ્રેય બંને સામસામે છે. શ્રેય કલ્યાણનો માર્ગ છે. પ્રેય તત્કાલીન ઐન્દ્રિયજન્ય ઉપભોગનો અને અંતોગતવા દુઃખ અને યાતનાનો માર્ગ છે, માટે જ દાસબોધના પણેતા આદરણીય શ્રી સંત રામદાસજી કહે છે કે 'હે મન ! તું કોટ્યવધિ કલ્યના કરતું રહીશ અને અનંત વિષયોનું ચિંતન કરતું

રહીશ, તોયે તને શ્રીરામદર્શનાનંદ થનાર નથી. તું જોકે છેના મનમાં કામના છે, તને શ્રીરામની ભેટ તો થનાર મના કલ્પના કલ્પિતાં કલ્પ કોટી

નવે રે નવે સર્વથા રામમેટી ।

મનીં કામના રામ નાહીં જ્યાલા

અતી આદરે પ્રીતિ નાહીંતયાલા ॥૫૮॥

Old testament માં પણ આ વાતનો ઉલ્લેખ છે કે ‘How you thinketh, so you becometh’ જેવો ભાવ તેવો લાભ. જણાં રામ તણાં કામ નાહીં, જણાં કામ તણાં નાહીં રામ. જ્યાં સૂર્ય પ્રગટ હોય ત્યાં અંધકાર સંભવી જ ન શકે અને જ્યાં અંધકાર હોય ત્યાં સૂર્યનું અસ્તિત્વ ન કલ્પી શકાય.

શ્રીરામદાસજી કહે છે, ‘હે મન ! શ્રીરામને મના રામ કલ્પતરુ કામવૈનૂ

નિધી સાર ચિંતામણી કાય વાનું ।

જ્યાચેનિ યોગો ઘડે સર્વ સતા

તથા સામ્યતા કાયસી કોણ આતાં ॥૬૦॥
ઉભા કલ્પવૃક્ષાતળીં દુઃખ વાહે

તથા અંતરી સર્વદા તેંચિ આહે ।
જનીં સજજનીં વાદ હા વાઠવાવા

પુંઢે માગુતા શોક જીવીં ધરાવા ॥૬૦॥

‘અંતરમાં જે જે કામનાઓ કરવામાં આવે, તે તે કામનાઓ પૂરી કરવાવાળા શ્રીરામરૂપ કલ્પવૃક્ષ હોઈ તે વૃક્ષની ધાયામાં રહેનાર કોઈ મૂઢ દુઃખને જ મનમાં લાવ્યા કરે, તો તેને દુઃખ સિવાય બીજું શું મળે એમ છે ?’

ગંગાતટે જીભા રહીને કોઈ માણસ તરસ છુપાવવા માટે કૂવો ખોદે તેવો ઘાટ છે. શ્રીરામ તો કલ્પતરુ છે. કામવૈનું છે. ચિંતામણી છે. રતભંડાર છે. પરંતુ આ બધાંની પ્રાપ્તિનું એક સાધન શ્રીરામ-શરણાગતિ છે. ‘હું તારો છું, તું મારો છે, તારી ઈચ્છા પ્રમાણે બધું થાઓ.’ આ ભાવ જ્યાં સુધી હદ્યમાં ન વસે ત્યાં સુધી બધું મિથ્યા, બધું દંબ કે આંદર.

ભગવાન શંકર બહુ જ દુઃખી હદ્યે પાર્વતીજીને કહે છે કે,

‘મુકુર મલિન અરુ નયન વિહીના

રામ સમ દેખાહે કિમે દીના...’

જ નથી, પણ આદરપૂર્વક ભક્તિપ્રેમ પણ તેના અંત:કરણમાં સુરનાર નથી.’

કર્યે કલ્પના કલ્પકોટી છતાંયે,

નહિ મંન રે સર્વથા રામ ભેટે;
મને કામના રામ ના હોય જેને,

અતિ આદરે પ્રીતિ ના થાય તેને. ॥૫૮॥

શું કલ્પવૃક્ષ કહું, કામવૈનું કહું, નિધિસાર કહું-સંપત્તિનો અગાધ ભંડાર કહું, ચિંતામણિ કહું કે શું કહું ? જે જે કહું, જે જે ઉપમા આપું તે તે બધી નિસ્તોજ બને છે. જે રામનો યોગ થતાં સર્વ સત્તા-સામથ્યાદિ પગમાં આળોટે છે, તેનું સામ્ય બ્રહ્માંડમાં કોની સાથે કરવું ? તેની સમાન કોણ છે ?’

કહું રામ ચિંતામણિ કલ્પવૃક્ષ,

નિધિસાર કે કામવૈનું શું મંન ?
થતાં યોગ જેનો મળે સર્વ સત્તા,

જગે કોણ કોનાથી છે તુલ્ય તેના.
નીચે કલ્પવૃક્ષે ઊભો દુઃખ આણે,

રહે અંતરે સર્વદા તે જ તેને;
જને સજજને વાદ વિરતારવો આ,

પણી અંતરે શોક કલેશો થવાના. ॥૬૧॥

એટલા જ માટે રાવણને પણ ‘બીસહું લોચન અંધ’ કહેવામાં આવ્યો.

રાવણનો વધ થયો એટલે દેવતાઓએ પુષ્પવૃક્ષ કરી બ્રહ્માણ્યાએ પણ ગાયું,

‘જસ પાવન રાવન નાગ મહા, ખગનાથ જથા કરિ કોપ ગહા,
જન રંજન ભંજન સોક ભયં, ગત કોષ સદા પ્રભુ બોધમયં’

દેવતાઓએ પણ કહ્યું,
‘દીનબન્ધુ દ્યાલ રધુરાયા, દેવ ક્રીણ્ણ દેવનં પર દાયા

બિશ્વ દ્રોહ રત યહ ખલ કામી, નિજ અધ ગયઉ કુમારગગામી’

ઇન્દ્ર પણ સ્તુતિ કહે છે,
‘જપ દૂધનારિ ખરારિ, મર્દન નિસાચર ધારિ

યહ દુષ્ટ મારેઉ નાથ, ભયે દેવ સકલ સનાથ
જ્ય હરન ધરની ભાર, મહિમા ઉદાર અપાર

જપ રાવનારિ કૃપાલ, કિએ જાતુધાન બિહાલ
લંકેસ અતિ બલ ગર્બ, કિએ બસ્ય સુર ગંધર્વ

(અનુસંધાન પાના નં. ૨૩ ઉપર)

ભારતનો આ સંત

-શ્રીમતી યુવોન લખો

[કાન્સનાં આધ્યાત્મિક જિજ્ઞાસુ તથા પરમ ભક્ત શ્રીમતી યુવોન લખોએ This Monk from India' પુસ્તક તેમના ચુણ પૂજય સ્વામી શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજને ભક્તિભાવનરી અંજલિ રૂપે લખ્યું છે. પુસ્તકમાં તેમણે પોતાના જીવનમાં ગુરુએ ભજવેલ ભાગ વિશે તાદેશ માહિતી આપી છે. સામાન્ય વાક્તને પણ સચિષ સાધના દ્વારા ગુરુકૃપા પામી પોતાનું જીવન ધન્ય બનાવી શકે છે તેની વાતો, પ્રસંગો તેમ જ વર્ષનથી પુસ્તક સભર છે.]

ગુરુદેવ મારા આંગાણો-૫

પરંતુ વળતી સવારે જ ભગવાને મારા માટે એક આકરી કસોટી સામે ધરી દીધી...

હું મારી પથારીમાં આડી પડી હતી, મારી આંખો બંધ હતી અને મેં બારણે ટકોરા સાંભળ્યા.

આંખો ખોલ્યા સિવાય મેં કહ્યું, 'અંદર આવો,' પણ બારણું તો અંદરથી બંધ હતું. ચિદાનંદ અંદર આવ્યા. મેં એમને હળવા, નિરવ પગલે આવતા જોયા. તેઓ નજીક આવ્યા, બેઠા. પરંતુ ન તો મેં મારું પડખું બદલ્યું, ન મારી આંખો ખોલી. એમની અદ્ભુત ઉપસ્થિતિની શાંતિને અનુભવતી હું માત્ર પડી રહી.

જાણે બધું જ થંભી ગયું હતું. સમય સુદ્ધાં જાણે સ્થિર થઈ ઊભો રહ્યો.

અવર્ણનીય આનંદમાં મારું હદ્ય તરબોળ થઈ ગયું. નિરંતર જેનાં સપનાં સેવ્યા કરતી હતી, તે પ્રેમ મને જાણે જડી ગયો હતો. મને હંમેશાં અપાર્થિવ પ્રેમની જંખના હતી. આ ભૌતિક જગતના સીમાડાને પેલે પાર વસતો પ્રેમ અને શબ્દાને પેલે પાર વસતી શાંતિની મારી આરાધના હતી.

પરંતુ એકદમ મેં મારી જાતને, બેઠી થઈ તેમના ભજી હળવેથી સન્મુખ થતી જોઈ. જોકે હું પોતે તો તસુભાર હાલી નહોતી. ઊભા થઈને બારણા તરફ જવા માટે મેં એમને સમજાવ્યા.

એમને પગલે પગલે હું પાછળ ગઈ. મેં બારણું ખોલ્યું અને તેઓ બહાર નીકળી ગયા.

તરત જ મેં બારણું બંધ કર્યું અને બારણાને અઢેલીને હું પૂજારી હતી. જે

પ્રેમને હું વર્ષોથી તરસતી આવેલી તે પ્રેમને હું તરણોડી રહી હતી... મારું હદ્ય વલોવાતું હતું.

એમનો પગરવ ધીરે ધીરે આણો થતો ગયો પરંતુ મેં અનુભવ્યું કે જાણે મારું હૈયું કચડીને એ પગલાં આગળ ચાલી રહ્યાં હતાં.

એ શેરીમાં ગયા. હજુ દોડીને બારીમાંથી તેમને

પાછા બોલાવવાનો સમય હતો. પરંતુ હું મારી ભીખજા એકલતા વચ્ચે અવિચલ ઊભી રહી ગઈ.

મારો વિષાદ કેટલો સમય મને ધેરેલો રહ્યો તે હું જાણતી નથી : અચાનક આનંદના પૂર જાણો મારા અંતરમાં ઊમટ્યાં. આ બધું જ માનસિક હોવા છિતાં, મારા વિષાદ જેટલો જ સાચો મારો ઉત્ખાસ હતો.

જડપભેર નહાઈને મેં એક ટેક્સી ભાડે કરી.

ધવલ હિમરાશી પર રાતો સૂરજ હજુ ઊગી જ રહ્યો હતો. દરેક સવારે પ્રગટ થતા સૂર્ય-નમસ્કાર આજે પણ આવ્યા, પરંતુ ટેક્સીમાં મનોમન જ મેં કર્યા.

ટેક્સી હંકનારે મને કહ્યું કે આ ટાણે ફૂલની કોઈ દુકાન ખુલ્લી નહીં હોય. પરંતુ મેં એક માણસને બે મોટા ટોપલા ભરીને ફૂલ લઈ જતો જોયો. મેં એ બધાં જ ખરીદી લીધાં. પાણી અને માટીથી મારાં કપડાં ખરડાયાં પણ મને એની કાંઈ પરવા નહોતી. હું તો આજે એક અનેરો ઉત્સવ ઊજવતી હતી.

કશુંક અતિ અદ્ભુત એવું મારી સાથે કાંઈક બની ગયું હતું તે હું જાણતી હતી, પરંતુ જ્યાં સુધી સ્વામીએ મને કહ્યું નહીં ત્યાં સુધી એ શું છે, તે હું જાણી ન શકી.

જ્યારે મેં એમને આ વાત કરી ત્યારે કહ્યું, 'સાચે જ, આ આતિ અદ્ભુત ઘટના છે. આપણો એને ઊજવવી જોઈએ.' અને પોતાના ભગવા જભાની બાંધ બતાવતાં બોલ્યા, 'આ બધી માયા છે, બ્રમજા છે. આ શરીર પણ માયા છે, પરંતુ લોકો એ જાણતા હોય તેવું નથી લાગતું. અમારા, સ્વામીઓ માટે આ એક મોટામાં મોટી આફન છે. લોકો અમારા તરફ ખેંચાઈ આવે છે અને તેઓ ભાતભાતની કલ્પના કરવા માંડે છે... આધ્યાત્મિક પંથ પર આ એક મોટામાં મોદું વિનન છે, તું સાચે જ ભાગ્યશાળી છું.'

તે દિવસે સાંજના સત્સંગમાં, હું સામેની હરોળમાં જ બેઠી હતી અને જાણે અચાનક જળહળતા પ્રકાશ સમક્ષ જાણે મારી આંખો અંજાઈ ગઈ. સામે

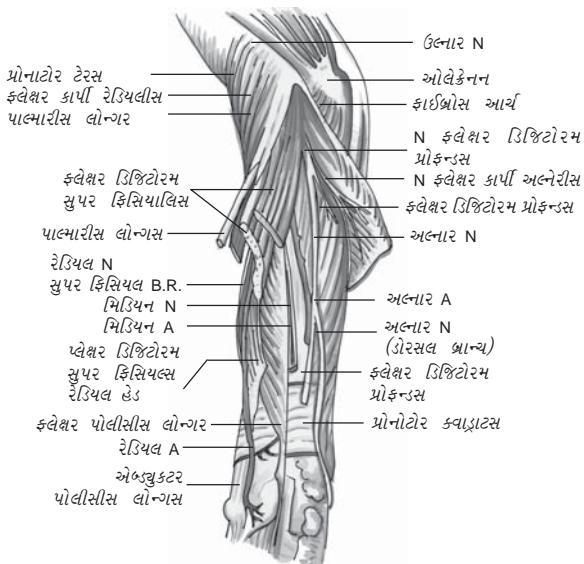
યોગ એ જ જીવન

- શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

હાથ અને આંગળીઓ

આપણે સવારે જીઠીએ ત્યાંથી રાત્રે સૂવા જઈએ ત્યાં સુધી શરીરના કોઈ અંગનો વધુમાં વધુ ઉપયોગ થતો હોય તો તે હાથ છે. સવારે બ્રશ કરવાનું પ્રાતઃકર્મ આટોપવાનું, લખવું, જમવું, કોમ્પ્યુટર ઓપરેટિંગ કે કાર ડ્રાઇવિંગ, આ બધાં રોજિંડાં કાર્યોમાં હાથની બહુવિધ ઉપયોગિતા છે. મનુષ્યનો જન્મ થાય ત્યારે માતાનાં સ્તન પકડીને દૂધ પીવા (ધાવણ માટે) આ આંગળીઓ અને અંગૂઠાનો જ ઉપયોગ થાય છે. આમ જન્મથી જ પ્રારંભ કરીને આંગળીઓ અને અંગૂઠા કાર્યનિરત છે. આપણે ચાલતાં ચાલતાં પગ થાકે, ધૂંટણ અને સાથળ કે કમર થાકે; જોઈને આંખો કે સાંભળીને કાન થાકે. મગજમારી કરીને માથું હુઃખે, પરંતુ કદીય આપણા હાથ થાક્યા હોય તેવું સાંભળ્યું છે ?

હાથની આંગળીઓમાં લીવરના જેવું કેમિકલ હાથનું કોસ સેક્શન (ખભાની નીચેથી)

કારખાનું ચલાવવાની ક્ષમતા નથી, પરંતુ જપાટાબંધ કામ કરતી આંગળીઓ એક મિનિટમાં ૧૨૦ જેટલા શબ્દો ટાઈપ કરી નાખે છે તે આશ્રય નથી ? પંજાબની બહેનો જપાટાબંધ સ્વેટર ગુંથતી હોય તો સવારથી મોડી રાત સુધીમાં હાથથી ગુંથેલું બંધ ગળાનું, હાઈ કોલરવાળું આખી બાંધનું સ્વેટર આ આંગળીઓ વડે જ ગુંથતી

હોય છે. રંગોળી પાઢનારા કળાકારો બંને હાથેથી એકસાથે બે અલગ અલગ ડિઝાઇન, જુદી જુદી જતના રંગો વડે એકસાથે કરતા હોય છે. હાર્મોનિયમ અને ઓર્ગન કે તબલાં પર બંને હાથ અલગ અલગ 'નોટ' વગાડતા હોય છે. વાયોલિનમાં જમણા હાથે 'બો' કમાન પકડવાની, અને ડાબા હાથે તાર દબાવવાના, સિતારમાં એક હાથ મિજરાફ પકડવાની, બીજા હાથે તાર છેડવાના. આ બધું કોર્ટિનેશન થાય છે, તે બધી તો બહુ મોટી વાત છે, પરંતુ હાથના પંજામાંથી અંગૂઠો બહાર આવે કે પાછો આંગળીઓ જોડે જોડાય તેટલી વારમાં તો મગજ (સેરિબ્રમ અને સેરિબેલમ)માં એક હજારથી વધુ સંદેશાઓ પસાર થઈ જાય છે, તેની આપણને જાણ છે ? આ મગજમાં સૌથી વધુ કાર્યભારની જગ્યાઓ આ હાથ રોકે છે. તેને મોટર કોર્ટેક્સ (Motor Cortex) કહેવામાં આવે છે. આપણે માત્ર એક અંગૂઠાને ગોળ ગોળ ફેરવીએ તેટલી વારમાં ક્યા મસલાનું સંકોચન કરવું કે કયા મસલને બેચ્યા તેનો નિષ્ણય કરવા માટે અગણિત એફરન્ટ્સ અને ઈફરન્ટ્સ કાર્યરત છે. હાથથી મગજમાં જતા સંદેશાઓ અને અંદરથી કે મગજમાંથી બહાર કે હાથમાં આવતા સંદેશાઓની કેટલી મોટી આપલે થાય છે, તે એક કુદરતી કમાલની કરામત છે. માત્ર નિદ્રાના સમયે જ હાથને આરામ હોય છે, અન્યથા જન્મથી મૃત્યુ સુધીમાં સાધારણ મનુષ્યની આંગળીઓ અથી કરોડ વખત હલનચલન કરતી હશે, અને તેટલી બધી જ વાર તેનાથી હજાર ગણું કામ મગજનું સંવેદનતંત્ર કરતું હશે.

જેમ આગળ વાત કરી તેમ જન્મતાની સાથે જ બાળકની આંગળીઓ પકડવાનું કામ કરતી થાય છે, તે છાએક મહિનાનું બાળક પોતાના હાથના પંજાની પકડ વધુ ને વધુ મજબૂત કરતું જાય છે. સાધારણ રીતે જે થેલીમાં શાકભાજુ ઉપાડીને આપણે લાવીએ છીએ તે થેલીનાં નાકાં આંગળીઓ જ ઉપાડતી હોય છે. આ ક્ષમતા ૪૫ થી ૬૦ કિલો વજન ઉપાડવાની છે. બહેનોમાં આ ક્ષમતા ભાઈઓના પ્રમાણમાં અડધી

એટલી (સરેરાશ-એવરેજ) હોય છે.

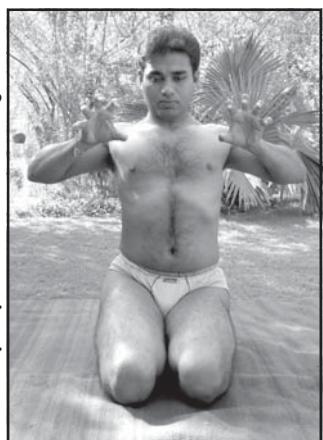
મારી સન ૨૦૦૭ની અમેરિકાની યાત્રામાં અનેક ભાઈબહેનોએ તેઓ કલાકો સુધી ઓડિઝિસમાં બેસીને કોમ્પ્યુટર ચલાવતાં 'માઉસ'નો ઉપયોગ કરતાં રહે છે, તેથી તેમની આંગળીઓનાં અને અંગૂઠા તથા કંડાનાં હાડકાંનાં જોડાણ ઘસાઈ જવાની અને તેની સાથે સંકણાયેલા લિગામેન્ટ્સ કે તેની સાથે સંકણાયેલાં ટેન્ડન્સ (Tendons)માં અસર્ય પીડા થવાની ફરિયાદો કરેલી છે. કલાકો સુધી જ્યારે આપણે કોમ્પ્યુટરના માઉસને પકડીએ છીએ, ત્યારે કંડાની નીચેનો હાથ ટેબલ ઉપર, કંડાની ઉપરનો ભાગ માઉસ ઉપર અને આંગળીઓ માઉસના બટન ઉપર રહેવાથી, લાંબે ગાળે હાથના કાદ્રીજ ઘસાઈ જવાની પૂરી શક્યતાઓ ખરી, મસલ્સમાં ટેન્ડન્ટની શીથ (Sheath) પણ ઘસાય. તેમાંથી ટીનોસાઈનોવાઈટ્સ પણ થાય. અહીં કંડામાં આઈ, હથેળીમાં પાંચ, અને ડિજિટ્સમાં ચૌદ (Digits) એમ કુલ મળીને ૨૭ હાડકાં થયાં. બંને હાથનાં મળીને ૫૪ હાડકાં થયાં, જે આખાય શરીરનાં હાડકાંઓના ચોથા ભાગનો જથ્થો છે. તે બધાની કાળજી કેમ કરી શકાય.

આ બધાં હાડકાં, તેનાં જોડાણો, ટેન્ડન્સ, લિગામેન્ટ્સના સંરક્ષણાની વાત કરીએ તે પૂર્વે આ હાથ આપણાને એક ખૂબ જ ગહન અને અત્યંત આવશ્યક જીવનસંદેશ આપે છે, તે પણ જ્ઞાનવું જોઈએ. અંગૂઠા વગર આંગળીઓ એકલી કામગીરી બજાવવામાં પાછી પડે છે. તેવું જ આંગળીઓ વગરનો અંગૂઠો પણ વિશેષ કામગીરી બજાવી શકતો નથી. આંગળીઓ બધે પહોંચી વળતી નથી. અંગૂઠો બધી જ આંગળીઓને બધી જ રીતે સ્પર્શ શકે છે. કાર્યસંચાલનમાં અધિકારી કે તેની નીચેના અમલદારો કોઈ પણ પરસ્પર સહકાર વગર કામ કરી શકે નાછે, પરંતુ નીચેના લોકો (આંગળીઓ) બધે જ પહોંચી ન વળે તો ચિંતા નાછે. ઉચ્ચ અવિકારીએ સારું કામ લેવા માટે, પરસ્પર સફ્ટભાવ જાળવી રાખવા માટે નીચેના લોકોને હળતા-મળતા રહેવું જોઈએ. અંગૂઠો અતડો રહેશે, તો કંઈ પણ પ્રામ કરી શકાય નાછે. અંગૂઠાએ આંગળીઓ જોડે કો-ઓર્ડિનેશન રાખવું જ જોઈએ, એક પણ પક્ષને નગરૂય કરી શકાય તેમ નથી. આંગળીઓનાં ટેરવાંઓમાં સ્પર્શસંવેદના, હંતુ, ગરમ, સુંવાળું, કઠણ જ્ઞાવાની ક્ષમતા છે. અંધજનો માટેની બ્રેઇલ લિપિમાં પણ સ્પર્શથી જ તેઓ વાંચતા

હોય છે, પરંતુ આ સ્પર્શસંવેદનાને પણ સાચવવી તો પડે જ ને?

આ બધાંનો જવાબ આ ફ્લેક્સિબિલિટીસ કસરતમાં છે.

(૨૦) ધાબળા
ઉપર વજાસનમાં બેસવું
અથવા તો ખુરશીમાં
બેસીને પણ આ કસરત
કરી શકાય.

બંને હાથને છાતીની સામે ફોર્સથી જમીનને સમાંતર રહે તેમ ફંકો. ખભાથી આંગળીઓ સુધીનો આખો હાથ સીધો રહેશે. હવે હાથના પંજાને કોઈને વિખોડિયો (to scratch) ભરતા હોઈએ તેમ આંગળીઓને અડધી આગળ-અંદરની દિશામાં વાળો. આમ થવાથી બાવડાના મસલ્સ (Triceps, Medial Head, Inter Muscular Septumથી આરંભ કરીને Flexor cerpi ulnaris) સુધીના બધા જ મસલ્સ ખેંચાય છે. તેની કસરત થાય છે.

જ્યારે હાથને છાતીથી દૂર લઈ જાઓ ત્યારે શાસ બહાર કાઢો, જ્યારે હાથને છાતીની પાસે લાવો ત્યારે શાસ અંદર લો, હાથને દૂર જપાટાબંધ લઈ જવો. પાસે ખૂબ ધીરે ધીરે લાવવો. આ પ્રક્રિયા આઈથી દસ વખત કરવી.

(૨૧) હાથને
કંડામાંથી ફેરવો. અહીં
મુઢી અડધી બંધ રહેશે. પહેલાં કલોકવાઈસ, પછી એન્ટીકલોકવાઈસ. આ પ્રક્રિયા પણ આઈથી દસ વખત કરવી. હાથને છાતીથી દૂર રાખીને આ પ્રક્રિયા કરવી. અહીં શાસ સાધારણ.

(૨૨) હવે આંગળીઓ વડે અંગૂઠાને અંદર રાખીને-દબાવી મુઢી બંધ કરો અને ખોલો. બીજી વખત

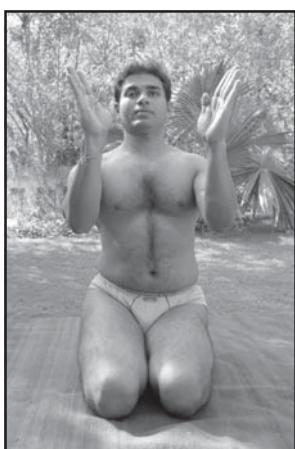
અંગુઠાને બહાર રાખીને આંગળીઓને દબાવો અને પછી હાથ ખોલો. અહીં મુદ્દી બંધ કરો ત્યાં શાસ અંદર લેવો. મુદ્દી ખોલો ત્યારે શાસ છોડવો. આ પ્રક્રિયા આઠથી દસ વખત હાથને છાતીથી દૂર રાખીને કરવી.

(૨૩) હાથની હથેળીઓને સામસામે એકમેકથી થોડે દૂર રાખો. હાથને કડક કરો. ઢીલા છોડો. હાથની આંગળીઓ એકમેકમાં જોડીને રાખવી. બીજી વખત આંગળીઓને છૂટી રાખવી. હાથને કડક કરો ત્યારે હાથની આંગળીઓને પાછળની તરફ ભેંચવી. આગળ ઝૂકે ત્યારે અંદરની તરફ દબાવવી, પરંતુ હાથ ઢીલો રાખવો. આ પ્રક્રિયા આઠથી દસ વખત કરવી.

(૨૪) બંને હાથને કંડામાંથી ઢીલા છોડીને લબડાવો. શાસ સાધારણ. આ પ્રક્રિયા પણ આઠથી દસ વખત કરવી.

આટલી કસરતનો લાભ આપણે આગળ ઉપર કરેલી ચર્ચા પ્રમાણે ટેન્ડન્સ, મસલ્સમાં થાક લાગે છે,

તે નહિ લાગે. જે બહેનો ચટણી વાટવાનું કામ જૂની પદ્ધતિ પ્રમાણે વાટણિયો પથ્થર લઈને વાટે, કે મેંટી વાટે, પાપડ, પાપડી, સારેવડાં માટે લોટ ગુંદે કે કંડાની સમસ્યા પ્રમાણમાં ઘડી જ ઓછી હોય છે; કે થતી જ નથી.

એક સૂત્ર યાદ રાખવા જેવું છે. If I rest, I rust. જે બંધ થાય ત્યાં જ ગંધ થાય. તેભા રહી જશો તો કાટ ખાઈ જશો. માટે કાર્યશીલ રહો. સતત પ્રવૃત્તિશીલ રહો. યાદ રાખો, આપણી ગુજરાતી બારાખડીમાં પહેલાં કામનો 'ક' છે... પછી ખાવા અને ગાવાના ખ અને ગ છે. માટે કામ ન છોડો. કામના છોડો. આનંદમાં રહો.

'યોગ એ જ જીવન'માંથી સાભાર

હિતાત્પ્રવૃત્તઃ
અહિતપ્રવૃત્તઃ
ગુરુસંસારકારણમ् ।

વિશેષાવશ્યક ભાષ્ય
શ્રી આચાર્ય વિજયરત્નસુંદરસૂર્યિજી

દૂધ નથી મળતું માટે તબિયત નથી બગડતી,
દારુ પીવાય છે માટે તબિયત બગડે છે.
સજજન સાથે દોસ્તી નથી થતી માટે જીવન
બરબાદ નથી થતું, દુર્જન સાથે દોસ્તી થઈ જાય છે
માટે જીવન રફેદફે થઈ જાય છે.

પ્રભુ !

આપે આત્માના સંસાર પરિભ્રમણનું ગજબનાક નિદાન કરી દીધું છે.

'સારું ઓછું કર્યું છે માટે આત્મા સંસારમાં રખડયો નથી, ખરાબ ઘણું કર્યું છે માટે આત્મા સંસારમાં રખડયો છે.'

સંસાર રખડપદ્ધીનું પ્રધાન કારણ હિતમાં અપ્રવૃત્તિ નથી પણ અહિતમાં પ્રવૃત્તિ છે.

સાચે જ જો અમે સંસાર પરિભ્રમણથી કંટાળ્યા છીએ તો સૌ પ્રથમ અમારે ધર્મપ્રવૃત્તિ કરતાં પાપનિવૃત્તિ પર વધુ જોર લગાવવાની જરૂર છે.

અમને આપ એવી સદ્દ્બુદ્ધિના અને એવા સત્ત્વના સ્વામી બનાવો કે જેના પ્રભાવે અમે અહિતમાંથી નિવૃત્ત થવા પ્રયંક પુરુષાર્થ કરતા રહીએ.

'પ્રભુ વીર કહે છે' માંથી સાભાર

અષ્ટાવક્રગીતા તત્ત્વાવલોકન

ડૉ. કલાબહેન પટેલ

આત્માનુભવોપદેશ વર્ણન નામ

પ્રકરણ-૧ (iii)

ઉપરોક્ત ત્રણો પ્રશ્નોનો ગુરુ અષ્ટાવક્રનો
પ્રત્યુત્તર :

વત્સ ! મુક્તિ ઈચ્છાથો જો, વિષય વિષવત્ત ત્યજ,
તુષ્ટિ, ક્ષમા, દયા, સત્ય, સરલ, અમૃત સેવ. ॥૨॥ (પ્ર.૧)

અહીં મુક્તિ મેળવતાં પહેલાં હદ્યને શુદ્ધ સંસ્કારી બનાવવા, આત્મજ્ઞાનના અધિકારી બનવાની પહેલી પ્રક્રિયા બતાવી છે.

(૧) વિધેયાત્મક બનવું, એટલે કે સફ્ફુલુણોનું, મૂલ્યોનું સંવર્ધન કરવું.

(૨) નિષેધાત્મક એટલે દોષાપનયન. દોષોને દૂર કરવા.

ઈન્દ્રિયો અને જગતના નામરૂપ સર્વ વિષયો કે પદાર્થો, સર્વ બહુમુખી હોઈ મન તે તરફ બહિમુખ જ હોવાનું. એવા વિષયોમાં આસક્ત થયેલું મન જ બંધનનું કારણ છે. જો તમને મુક્તિ કે સ્વતંત્રતા જોઈતી હોય તો પ્રથમ મનને શુદ્ધ સંસ્કારી બનાવો, જેથી મન આત્મચિંતન-આત્મવિચારણા અર્થે એકાગ્ર અને શાંત રહી શકે. આત્મ વિચારણા એટલે જ દશ્ય જગતની વિરુદ્ધ દિશામાં જવું, મનને પરમાત્મા તરફ વાળવું, અંતમુખ બનવું.

સ્વભાવે ચંચળ, વિકિમ મનને સંયમી એટલે કે પોતાના નિયંત્રણમાં રાખવા માટે વિષયો તરફ વૈરાગ્ય કેળવવો રહ્યો. તે માટે સફ્ફુલુણો જેવા કે ક્ષમા, દયા, સંતોષ, સરળતા, સત્ય સાધીને દુર્ગુણો, ધૂટવા રહ્યા. જગતનું ચિંતન એટલે જ આત્માનું વિસ્મરણ. માટે જ જગતના સર્વનામરૂપ પદાર્થોને નાગના ઝેરસમાન ગણીને, તેને ધોડી, અમૃતરૂપી સત્ય આત્મામાં મન સ્થિત કરવા જણાવ્યું છે. નૈતિક મૂલ્યો જેવાં કે ક્ષમા, દયા, તુષ્ટિ સરળતા અને સત્યને અમૃત સમાન મીઠા કહ્યાં છે. તેવા પ્રકારનાં અનેક જીવન મૂલ્યોને જીવનમાં દર્શાયો આચરવાની, સેવવાની વાત જણાવી છે.

સાધકને પ્રારબ્ધવશ શરીર, મન, પ્રાણ, ઈન્દ્રિયો વગેરે તો હોવાનાં જ. જગત પણ છે, તેથી જગત

બ્રહ્માર પણ છે. એટલે પરિવર્તનશીલ જુદી જુદી પરિસ્થિતિઓ પણ અનુભવાવાની જ. તે વખતે પરિવર્તનશીલ એવા મનમાં કામ, કોષ, લોભ, મોછ, મતસર જેવા દુર્ગુણો, સ્વાભાવિક રીતે ઉદ્ભવી શકે જ. પરંતુ જો તેનાથી વિરુદ્ધ દેવી સંપત્તિ જેવાં ઉપરોક્ત નૈતિક મૂલ્યોનો પણ વારંવાર અભ્યાસ થતો રહેતો હોય, તો તેનું મન હંમેશાં શુદ્ધ રહીને પોતાના નિયંત્રણમાં રહી શકે છે. વળી, તેના જીવનમાં સર્વ ક્રિયાઓ કરતી વખતે અકર્તાનો ભાવ સંકલ્પરૂપે યાદ રહે છે, જેથી સર્વમાં સાક્ષીભાવથી જ અવલોકન થાય. તેની કોઈપણ કયા કદી પ્રત્યાઘાત રૂપે ન નીવડે. તે માટે તેવી સભાનાતા હોવી જરૂરી છે, જેથી ક્રયાંય કદી બદલો લેવાની ભાવના ન થાય.

માટે, કોઈની પણ સાથે આસક્તિપૂર્વક તાદાત્મ્ય સાધી સંગી ન બનો. કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં - હર્ષ કે શોક જેવા પ્રત્યાઘાતો બછાર ન પડે, તે માટે સાક્ષીભાવ કેળવો. જગત સ્વભાવે અનિત્ય હોઈ અસત્ત કે મિથ્યા કહેવાયું છે. તેમાંથી, અસંગતા કેળવવા નિત્ય તેને સાક્ષીભાવે તે અનિત્ય છે એ દાસ્તિથી જોતાં રહીએ, તો જ તેનાથી વૈરાગ્ય કેળવી શકાય. જગતને વિષસમાન જોવું, એટલે કે તેના અનિત્યપણામાં કદી મમતાનો ભાવ ન કેળવાવો, ફક્ત તેને સાક્ષીભાવથી મિથ્યા તરીકે જોતાં રહેવું.

તમારું શરીર, ઈન્દ્રિયો, મન, બુદ્ધિ પણ પરિવર્તનશીલ એવા જગતની અંતર્ગત જ છે. મોટામાં મોટો તો અહંકાર, જે કર્તા ભોક્તાનો ભાવ જગાડે છે, તે પણ જગતની અંતર્ગત જ છે, તેથી તે પણ દશ્ય દુઃખરૂપ છે. માટે જ તેનાથી પણ અસંગતા કેળવી નિઃસંગ સાક્ષી બનવાનું છે. આને જ વૈરાગ્ય કહ્યો છે. દશ્યજગતના પદાર્થોને વિષ સમાન સમજાએ તો જ તેનાથી વૈરાગ્ય સધાય. અને તો જ આત્મવિચારણા દ્વારા પોતાના સાચા સ્વરૂપનું જ્ઞાન શક્ય બને. એ જ તો મુક્તિનું સાધન છે. યાદ રહે કે વિવેક વગર કદી

સંપૂર્ણ સૃષ્ટિ આત્મા કે પરમાત્મારૂપે અભિવ્યક્ત થઈ રહી છે. પરમાત્મા સર્વ સ્થળે, સર્વ કાળે, સર્વમાં વ્યામ છે. ઈશાવાસ્યમીદં સર્વમ् । સંપૂર્ણ સૃષ્ટિ હિશ્વરથી આચ્છાદિત છે.

(૪) ચોથી યુક્તિ : હવે, રોજબરોજની ઊંઘમાં થતો તમારો અનુભવ વિચારો; ઊંઘમાં શાંતિ છે, આનંદ છે. ઊંઘ છોડવી કોઈને ગમતી નથી. ઊંઘ સૌને પ્રિય છે. કારણ કે ઊંઘમાં સંપૂર્ણ જગતનો લોપ થઈ જાય છે. ગાઢ ઊંઘમાં કેવળ આત્મા તરીકે તમે હો છો. પરંતુ આત્માના સાચા સ્વરૂપનું અજ્ઞાન હોવાથી ઊંઘ વખતે તેની અનુભૂતિ થતી નથી. કેવળ જાગ્યા પછી જ તમે કહી શકો છો કે તમારી ઊંઘ કેવી હતી, શાંત હતી કે વિક્ષિમ? જ્યારે ગાઢ નિકા હતી, ત્યારે તમને તમારા શરીર વિશે, તમારા મન, બુદ્ધિ, ઈન્દ્રિયો અને દશ્ય જગતના સર્વ પદાર્�ો, તથા દેશકાળ કે પરિસ્થિતિ વિશે કોઈપણ માહિતી ન હતી, પરંતુ તમને શાંતિનો આનંદ હતો.

આ પ્રમાણે સૌ ગાઢ નિકામાં બે પ્રકારના અનુભવો અનુભવે છે :

(૧) જગ્રત અવસ્થાના આરોપિત ચેતનમય જગતનું વ્યતિરેક થયું, લોપ થવો.

(૨) અને પોતાના શાંત સ્વરૂપ આત્માની ઝાંખી થવી.

જગત ત્રણે કાળે કે ત્રણે અવસ્થાઓમાં એક સમાન ન હોવાથી જ તેને મિથ્યા કે કલ્પિત કહ્યું છે. તમારા વગર તેનું કોઈ સ્વતંત્ર અસ્તિત્વ નથી. તમે સર્વ દેશમાં, કાળમાં અવસ્થાઓમાં, વસ્તુઓમાં, એક સમાન સ્વતંત્ર રીતે છો. એનું જ્ઞાન થતાં જ જગતની સર્વ પીડારૂપ સમસ્યાઓનો અંત આવી શકે છે. ત્યાં મૃત્યુનો ભય પણ લાગતો નથી. આ જ મુક્તિ છે, આ જ જ્ઞાન છે, એ જ જગતના સર્વ આરોપો કે અધ્યારોપોથી વૈરાગ્ય છે, વ્યતિરેક છે.

આ પ્રમાણે અધ્યારોપ (નામરૂપો) અને તેની વ્યતિરેકની પ્રક્રિયા (વૈરાગ્ય) - બંને, આત્માના સાચા સ્વરૂપના જ્ઞાન માટે ઉપકારક છે. આત્માના સાચા સ્વરૂપનું જે વિસ્મરણ થયું છે, તેની સ્મૃતિ જગ્ગાવવા તે આવશ્યક હોઈ, યુક્તિ તરીકે નવાજાઈ છે. એ જ્ઞાનવા માત્રથી જન્મ મૃત્યુના આવાગમનથી મુક્ત થઈ શકાય છે.

(મનાચે શ્લોક અનુસંધાન પાના નં. ૧૩ ઉપરથી ચાલુ)

મુનિ સિદ્ધનર ખગ નાગ, હઠ પંથ સબ કે લાગ પર દ્રોહ રત અતિ દુષ્ટ, પાયો સો ફલુ પાપિષ્ઠ'

પરંતુ આ બધા અભિનંદનકારોને શ્રીરામ કૃપામાં રસ નથી. તેઓ સ્વાર્થલોલુપતાથી જ કંડારેલા પિંડ જેવા છે, અહીં ખગવાન શંકર નથી. સૌ ગયા પછી ભોગાનાથ આવ્યા છે, તેઓ શ્રીરામપ્રિય છે, 'મહાદેવ સતત જપત એક રામ નામ' માટે જ તુલસીજી કહે છે.

'સુમન બરષિ સબ સુર ચલે ચદિ ચદિ રૂચિર બિમાન દેખિ સુઅવસર પ્રભુ પહોં આપઉ સંભુ સુજ્ઞાન'

શંભુને સુજ્ઞાન કહ્યા છે, અર્થાત્ દેવો 'અજ્ઞાન' અજ્ઞાની થયા. જ્યાં સ્વાર્થ છે, કામ છે ત્યાં રામનું અસ્તિત્વ જ ન હોય તો કૃપા ક્યાંથી સંભવે? શંભુ તો પધાર્યા, પછી પ્રાર્થના કરી, નાથ મારી રક્ષા કરો.

મામભિરક્ષય રધુકુલ નાયક | ધૃત બર ચાપરૂચિર કર સાયક ||

રાવણનું નિધન થયું છે, પછી મહાદેવ કોનાથી રક્ષા કરવા માટે પ્રાર્થે છે? અહીં જ શિવ અને દેવતાઓની દાણિનું અંતર છે. રાવણ વ્યક્તિ નથી. રાવણ સમસ્યા છે. બાધ્ય રાવણનો વધ સરળ છે. આંતરિક રાવણનો વધ હુઅર છે. જ્યાં સુધી માનવ મનમાં મોહરૂપી રાવણ વિદ્યમાન છે, શાશ્વત છે, જાગૃત છે, કામ, કોથ, લોભ, મોહ, મદ, મત્સર, અહંકારના રૂપમાં રાક્ષસ જીવિત છે ત્યાં સુધી બાધ્ય શર્નુઅનો વિનાશ કંઈ વિશેષ ઉપલબ્ધિ નથી. માટે જ શંભુ પ્રાર્થે છે.

'મામભિરક્ષય રધુકુલ નાયક, ધૃત બર ચાપ રૂચિર કર સાયક મોહ મહા ધન પટલ પ્રભંજન, સંસય બિધિન અનલ સુર રંજન અગુન સણુન ગુન મહિર સુંદર, ભ્રમ તમ પ્રભલ પ્રતાપ દિવાકર કામ કોથ મદ ગજ પંચાનન, બસહુ નિરંતર જન મન કાનન બિધય મનોરથ પુંજ કુંજ બન, પ્રભલ તુષાર ઉદાર પાર મન ભવ બારિથિ મંદર પર મંદર, બારય તારય સંસૃતિ દુસ્તર સ્યામ ગાત રાજ્ઞવ બિલોચન, દીન બંધુ પ્રનતારતિ મોચન અનજ જાનકી સહિત નિરંતર, બસહુ રામ નૃપ મમઉર અંતર, મુનિ રંજન મહિ મંડલ મંડત, તુલસીદાસ પ્રભુ ત્રાસ બિખંડન.'

શ્રીરામ કલ્પતર છે, તેનો જ આશ્રય લો, ધન્ય બનો. તેં શાંતિ

આવતી કાલે નહીં આજો...

ડૉ. હરીશ દિવેદી

એક સુંદર અંગ્રેજ કવિતા છે :

Every day is fresh beginning
Every morn is the world made new,
You who are weary of sorrow and sinning
Here is a beautiful hope for you,
A hope for one and a hope for you.

કવિતા ઘડી લાંબી છે. જેનો ભાવાનુવાદ આ પ્રમાણો છે :

પ્રતિદિન થતી હોય છે, સૂર્યોદયની સાથે જિંદગીની એક નવી શરૂઆત. આરંભ થતો હોય છે, જીવનના એક નવા અધ્યાયનો. ઉગમણી દિશાએથી નિત નવું નજરાણું લઈને વિવિધ રંગછટાઓ સાથે થતું પ્રભાતનું શુભાગમન આશાના તેજિકિરણને પ્રગટાવી હુઃખી સંતપ્ત નિરાશામય બની ગયેલ જીવનને આશાની સંજીવનીથી બસે છે, રોજે રોજે એક નવું જીવન.

ભૂતકાળ તો સરી જતો હોય છે, મહાકાળની એ ગતીમાં જ્યાંથી કદી પાછો એ ફરી શકતો નથી. જે વીતી ગયું છે તેને બદલી શકતું હોતું નથી. તો પછી એનો સંતાપ શાને? સખત પરિશ્રમ ને આંસુઓનો એ હતો ઈતિહાસ. કરી હતી ભૂલો જે કંઈ તે બધી બની બેઠી છે ભૂતાવળ થઈને. વજઘાત સમા ભૂતકાળનાં એ કારમા જખમો આમ તો રૂઝાઈ ગયા છે આજે ને એમાંથી જ પ્રગટ્યું છે મારામાં આ ગજબનાક શક્તિનું પ્રચંડ સામર્થ્ય !

એ બધી ભૂતકાળની વાતોની સાથે તું કદી ઘસડાઈ જઈશ મા. જે બની ગયું છે તેને ઈશરની માફક ‘કર્તુમ્ અકર્તુમ્ અન્યથા કર્તુમ્’ કરવાની નથી કોઈ તાકાત આપણી પાસે. વીતી ગયેલ ક્ષણ નથી સરભર કરી શકતી કદી. એ બધું સામર્થ્ય ભર્યું છે કેવળ પ્રલુની અનંત કૂપામાં. ત્યાં બધું જ શક્ય છે જ્યાં હોય છે સ્પર્શ પ્રલુનો. આપણું પાથેય છે રોજે રોજ ઊગતો દિવસ એમાં પણ આપણો કહી શકાય એ છે માત્ર આજનો દિવસ અને હાથમાં રહેલી વર્તમાનની આ એક ક્ષણ !

પ્રત્યેક દિવસ બની શકે છે એક નવી શરૂઆત જિંદગીની. આશ્વસ્ત થઈને સાંભળ મારા પ્રેરણ આત્મનું !

ભૂતકાળના હુઃખદર્દ અને સંતાપોની વણથંભી વણઝારને યાદ કરી ગભરાઈશ નહીં. અને આવી પડનાર વિટંબાણાઓની ભવિષ્યવાણી પણ કેટલી સાચી પડતી હોય છે? વિચારી શકીએ એ બધા હુઃખો વિચારવા બેસીએ તો એનો નથી કોઈ આરો કે નથી ઓવારો! તારા માટે ઊગ્યું છે આ નવલું પ્રભાત. આશાને ઉત્સાહ સાથે કર જિંદગીની નવી શરૂઆત. પ્રત્યેક દિવસ હોય છે, જિંદગીની નવી શરૂઆત કાજે.

કોઈક તત્ત્વચિંતકે સાચું જ કહ્યું છે કે, પ્રત્યેક દિવસ એ શાશ્વતીની નાનકડી પ્રતિકૃતિ સમાન હોય છે. સનાતન શાશ્વત તત્ત્વ કેવું હોય એ તો આપણે જીણતાં નથી પરંતુ હા, રોજ સવારે પૂર્વ દિશાએથી ઊગતાં પ્રભાતની સાથે નવા જીવનની શરૂઆત થતી હોય છે. સૂર્યોદય પહેલાંનું કેવું આહ્લાદક એ વાતાવરણ હોય છે. નવલાં પ્રભાતના વધામણાં માટે ઉપાદેવી આકાશના આંગણે જાણે રંગોના સાથીયાં પૂરી સ્વાગતની તૈયારીઓ કરી દેતી હોય છે. મંદ મંદ વહેતો શીતળ પવન અને પંખીઓનું મીહું મુહુરું ગાન.

પરંતુ આ બધું જોવાનો કે સાંભળવાનો સમય જ ક્યાં છે આપણી પાસે? આપણે તો બસ એકવીસમી સદીમાં આંખો બંધ કરીને દોડી રહ્યા છીએ. ભવિષ્યના સોનેરી સ્વખનમાં આપણે ખોવાઈ જતાં હોઈએ છીએ. શેખચલ્લી જેવા એ વિચારોમાં હાથમાં રહેલી વર્તમાનની અણમોલ ક્ષણને સાવ વ્યર્થમાં જ ગુમાવી દેતાં હોઈએ છીએ. વાસ્તવમાં આપણી પાસે જે કંઈ છે તે આજની હાથમાં રહેલી વર્તમાનની ક્ષણ છે. આપણે જે કંઈ કરવાનું છે તેને માટે આજની વર્તમાનની ક્ષણ એ સર્વોત્તમ ઘડી છે, સર્વત્રોષ મુહૂર્ત છે. આ વર્તમાનની ક્ષણને જીવી જીણતાં શીખવું પડશે.

આ હુનિયામાં આધિ, બ્યાધિ, ઉપાધિ અને હુઃખદર્દનો તો કોઈ પાર નથી. સહુ કોઈને પોતાનું હુઃખ વ્યુ લાગતું હોય છે. પરંતુ હુનિયાના બધા જ હુઃખોને ભેગાં કરીને હુઃખના કુંગરને જો સરખા ભાગે વહેંચી લેવાનું કહેવામાં આવે, તો પછી એને લેવા કોઈ તૈયાર થાય નહીં. બધા પોતપોતાની હુઃખની પોટલી ઉપાડી ચાલવા માંડે! તથાગત ભગવાન બુઝે આવી પરિસ્થિતિ

જોઈને જ “સવ્યં હુઃખં હુઃખં” એવી ઉદ્ઘોષણા કરી હતી. એનો સ્વીકાર કરીએ એમાં કશો જ વાંધો નથી. પરંતુ એમાં હવે આપણે સહેજ પણ વધારો કરવા માગતા નથી અને એનાથી હુઃખી પણ થવું નથી.

પરંતુ આપણી દશા તો બિરબલે કહેલાં પેલાં મૂર્ખ-શિરોમણિના જેવી હોય છે. જે સહુ પ્રથમ તો હુઃખ આવવાનું છે એની ભાવિ કલ્પના કરી એને વિશે વિચારી વિચારીને હુઃખી થતો હોય છે. ત્યાર પછી વાસ્તવમાં ખરેખર જ્યારે હુઃખ આવી પડે છે ત્યારે એને સહન કરીને એ હુઃખ ભોગવતો હોય છે. અને છેવટે હુઃખ દૂર થઈ ગયા પછી પણ વારંવાર એને યાદ કરીને એ હુઃખી થતો હોય છે. આ રીતે મૂર્ખશિરોમણિ ત્રણ વખત હુઃખી થતો હોય છે. આપણે કેટલી વાર હુઃખી થવું એ આપણે જ નક્કી કરવાનું છે.

ભવિષ્યમાં હુઃખ આવવાનું છે એવી કલ્પના કરી હુઃખી થવાનો કોઈ અર્થ નથી કારણકે ભવિષ્યની ક્ષણી શું આવવાનું છે તે આપણે જાણતા નથી અને એના ઉપર આપણું કોઈ નિયંત્રણ પણ હોતું નથી તો પછી હુઃખી શાને થવું ?

અને વીતી ગયેલી ક્ષણો તો ભૂતકાળમાં સરી જતી હોય છે એને આપણે બદલી શકીએ તેમ નથી. તો પછી હુઃખ-સંતાપની એ ક્ષણોની હુઃખદ સ્મૃતિઓને વાગોળીને હુઃખી થવાનો શો અર્થ? આંસુઓના એ હિતેહાસને અને સ્મૃતિઓની એ ભૂતાવળને ભૂતકાળમાં જ ફ્લૂરી દઈએ એ જ યોગ્ય છે. એને યાદ કરી વારંવાર હુઃખી થવું એનાથી મોટી મૂર્ખાભી બીજી કઈ હોઈ શકે? ભૂતકાળને આપણે ભૂતકાળ જ રહેવા દઈએ એમાં જ એનું ગૌરવ છે. એના અનુભવોમાંથી જે શાષ્ટપણ આપણને લાધ્યું છે, જે સામર્થ્ય અને શક્તિ પ્રગટ્યા છે એને લઈને આપણે આગળ વધીએ.

આપણી પાસે આવનાર દિવસોનો અમૂલ્ય ખજાનો ખુલ્લો પડ્યો છે. એમાં પણ આજનો દિવસ અને વર્તમાનની ક્ષણ તો અમૂલ્ય છે. પ્રત્યેક પ્રમાત એ જીવનની નવી શરૂઆત છે. હુઃખ સંતાપ, નિરાશા અને અણધારી આવી પડતી વિપત્તિઓની વણથંભી વણજાર ક્યારેક આપણને મુંઝવી પણ નાખતી હોય

છે. એવા અભાવાત્મક વિચારોના વિષયકમાં ફસાઈ જઈએ એ પહેલાં જ એમને આવતાં જોઈ દૂરથી નવગજના નમસ્કાર કરતાં શીખવું પડશે. એ બધાને ખૂબ સારી રીતે આપણે ઓળખી લીધા છે. એમને લીધે આવતાં માઠાં પરિણામો પણ આપણે અનુભવી લીધા છે. એમ છતાં કોણ આજે કેમ માણસ સામે ચઢીને હુઃખને આમંત્રણ આપતો હોય છે. જેને આપણે “Love of Suffering”-આત્મપીડન કહીએ છીએ, એ એને ગમતું હોય છે. પરિણામે પોતે તો હુઃખી થાય છે અને બીજાઓને પણ એ હુઃખી કરે છે.

વાસ્તવમાં સુખી થવું એ તો આપણે જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. આપણાં એ આનંદમય સ્વરૂપને આપણે સાવ ભૂલી ગયા છીએ, એટલે જ આટલાં દીન, હુઃખી, બાપડાં-બિચારાં બની દેવદાસની જેમ મોહું લટકાવી ફરતાં હોઈએ છીએ. પરંતુ ક્યાં સુધી આવી રીતે ફરતા રહીશું ? આશા અને ઉત્સાહનું નવું નજરાંજુ લઈને આવતી આ ક્ષણ આપણું સ્વાગત કરવા સામે આવીને ઊભી છે. જીવનની એ એક નવી શરૂઆત છે. જિંદગીને એક નવા દણ્ણિબેનુથી જોતાં આપણે શીખવાનું છે. પછી એની સમક્ષ હુઃખ ચિંતા નિરાશા ઊભા રહી શકશે જ નહીં. ખરેખર તો એ બધા અભાવોનું કોઈ અસ્તિત્વ જ હોતું નથી.

આ સંદર્ભમાં મહાત્મા નિકોલે કહ્યું છે તે પ્રમાણે “આવતીકાલનો કદી વિશ્વાસ કરશો નહીં. ‘આવતી કાલ’ માણસજાતનું ધર્યું અહીત કર્યું છે.” આપણી પાસે જે કંઈ છે તે હાથમાં રહેલી વર્તમાનની આ ક્ષણ છે. એના ઉપર આપણો પૂરેપૂરો અધિકાર છે. માત્ર આપણે પસંદગી કરવાની છે અને એની પણ પૂરેપૂરી સ્વતંત્રતા આપણાને આપવામાં આવી છે. તો પછી હાથે કરીને હુઃખી થવાની જરૂર શી? અત્યાર સુધી ખૂબ સારી રીતે આપણે હુઃખી થયા છીએ. કોઈ કારણ ના હોય તો નાનું અમયું કારણ શોધી કાઢીને પણ પોતે તો હુઃખી થયા જ છીએ સાથે બીજાને પણ હુઃખી કર્યા છે.

બસ હવે ફરીથી કયારેય હુઃખી થવું નથી એવો શુભ સંકલ્પ કરીએ. હાથમાં રહેલી વર્તમાનની ક્ષણને ખૂબ પ્રેમ અને ઉત્સાહથી જીવંત બનાવી દઈએ અને પ્રત્યેક દિવસને જીવનની એક નવી શરૂઆત !

આગામી ઉત્સવ

(૧) સદ્ગુરુદેવનો ૧૨રમો જન્મોત્સવ : તા.૮-૮-૨૦૦૯, મંગળવારના રોજ બ્રહ્મલીન સદ્ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજનો ૧૨રમો જન્મોત્સવ તથા બ્રહ્મલીન શ્રી સ્વામી પવિત્રાનંદજી મહારાજની ૧૬મી પુષ્પતિથિ પ્રસંગે અસ્તંગ તથા શ્રી ગુરુપાહુકાપૂજન સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૦૦ કલાકે. નારાયણ સેવા. (૨) પૂજય ગુરુદેવનો ૮૪મો જન્મોત્સવ : તા.૨૪-૮-૨૦૦૯, ગુરુવારના રોજ પૂજય ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજના ૮૪મા જન્મજયંતીની ઉજવણી નિમિત્તે સત્સંગ અને શ્રી ગુરુપાહુકાપૂજન સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૦૦ કલાકે. નારાયણ સેવા. (૩) શ્રી નવરાત્રી ઉત્સવ : તા.૧૮-૮-૨૦૦૯, શનિવારથી તા.૨૮-૮-૨૦૦૯, સોમવાર : શ્રીયત્રી તથા માતાજીના ઘટસ્થાપનની પૂજા, આરતી સવારે ૬-૦૦ કલાકે, તથા સાયં આરતી સાંજે ૭-૦૦ કલાકે. દરરોજ સવારે ૮-૩૦ થી ૧૨-૦૦ શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા પારાયણ તથા સાંજે ૪-૦૦ થી ૭-૦૦ શ્રી હૃગ્રાસમશતી (ચંડીપાઠ) પારાયણ. તા.૨૬-૮-૨૦૦૯, શનિવારના રોજ અષ્ટમી યજ્ઞ સવારે ૮-૩૦ કલાકે તથા કુમારિકા અને બુટક પૂજન સવારે ૧૧-૦૦ કલાકે. માતાજીના ગરબા દરરોજ રાત્રે ૮-૦૦ થી ૧૨-૦૦ કલાકે. (૪) ધનતેરસનું સામૂહિક લક્ષ્મીપૂજન : તા.૧૫-૧૦-૨૦૦૯, ગુરુવારના રોજ ધનતેરસના પવિત્ર દિવસે સામૂહિક લક્ષ્મીપૂજન શ્રી અષ્ટલક્ષ્મી ભવન ખાતે સાંજે ૭-૦૦ કલાકે. પૂજામાં ભાગ લેવા ઈશ્વર ભક્તોને અગાઉથી કાર્યાલયમાં નામ નોંધવવા વિનંતી. (૫) દીપાવલી અમૃકૂટ દર્શન : તા.૧૭-૧૦-૨૦૦૯, શનિવારના રોજ શ્રી શ્રી અષ્ટલક્ષ્મી માતા શ્રી આદિ શક્તિ માતાજીનાં દીપાવલી અમૃકૂટ દર્શન સાંજે ૪-૩૦ થી ૮-૩૦ કલાકે. અમૃકૂટ માટે ભક્તો તરફથી પ્રસાદ આવકાર્ય છે.

હાર્દિક નિમંત્રણ - શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ પારાયણ

સદ્ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી કૃપાથી ભાઈબીજ તા.૨૦-૧૦-૨૦૦૯, મંગળવારથી ૨૬-૧૦-૨૦૦૯, સોમવાર સુધી દરરોજ સવારે ૮-૦૦ થી ૧-૦૦ કલાક સુધી શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજના વ્યાસાસને શ્રીમદ્ ભાગવત સમાહનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. જેમાં પૂજય સ્વામીજી મહારાજના શ્રીમુખે ભક્તિરસના દિવ્યાનંદની અનુભૂતિ તથા શ્રીકૃષ્ણ પ્રાકટ્યોત્સવ અને શ્રી રૂક્મિણી વિવાહ જેવા પ્રસંગોની ભવ્ય ઉજવણીનો અનેરો લાભ લેવા સૌને હાર્દિક નિમંત્રણ છે. આ સમાહ દરમિયાન શિવાનંદ આશ્રમમાં આવીને રહેવાની ઈચ્છા ધરાવનારે સત્તવે આશ્રમના કાર્યાલયનો સંપર્ક કરવો જેથી તેમના માટે યોગ્ય વ્યવસ્થા ગોરક્ષી શકાય. આ સમય દરમિયાન આશ્રમમાં મહેમાનો વધુ હોઈ સહકાર આપવા વિનિની.

દીપાવલી ભેટ પુસ્તિકા - આનંદોડહમ

તમોને કોષ આવે છે ? તમો નાસીપાસ થઈ જાઓ છો ? તમો શંકા અને બાંતિઓને વશ થઈ ચોપાસ કોઈની નિંદા અને કૂથલી કરો છો ? કે આવી પરિસ્થિતિનો શિકાર બન્યા છો ?

ધૂધા રોજગાર ઠથ્ય થાય, રોજરોતીનો સળગતો પ્રશ્ન પજ્વે, અરે ! તમો સ્નાન માટે ગરમ પાણીની બાલદી ભરો, અને કોઈ બાથરૂમમાં ધૂસી જાય. ટ્રાફિક જામ વરયે ફસાઈને ટ્રેન ચૂકી જવાય, ત્યારે તમો સ્વસ્થ રહી શકો છો કે ધૂંધવાઈ જાઓ છો ?

તમોને જે વિષય સંબંધી જ્ઞાન હોય જ નહીં, તમોને તે જ વિષયના વિષયકના અભિમન્યુ બનાવી તમારા આત્માની હત્યા કરવામાં આવે, ત્યારે તમો આનંદિત રહી શકો છો ?

આ બધું હોય છિતાં આનંદિત રહી શકાય છે, કારણ તમારો સ્વભાવ જ 'શાંતોડયમું આત્મા', 'આનંદોડયમું આત્મા છે.' પૂજય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજાના દેશ-પરદેશમાં થયેલા પ્રવચનો 'સ્ટ્રેસ-મેનેજમેન્ટ'નો સાર-'આનંદોડહમુ'

શિવાનંદ પરિવારના તમામ ભક્તો તથા ઈશ્વરપ્રેમી તમામ મુમુક્ષુઓને જ્ઞાન કરતાં આનંદ અનુભવીએ છીએ કે શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ દ્વારા લિખીત ઉપર્યુક્ત પુસ્તક 'આનંદોડહમુ' આપણે આ વર્ષના દીપાવલી પુસ્તક સ્વરૂપે પ્રસિદ્ધ કરી રહ્યા છીએ. જેની વેચાણ કિંમત રૂ. ૧૫/- છે. જે દીપાવલી નિમિત્તે માત્ર રૂ. ૧૦/-માં કવર સાથે આપવાનું નક્કી કરવામાં આવેલ છે. જેથી નૂતન વર્ષની ભેટ દિવાળી કાર્ડની જગ્યાએ પૂજય સ્વામીજીના સંદેશાઓને વધુમાં વધુ લોકો સુધી પહોંચાડવાના આપણા ઉદ્દેશની પૂર્તિ થાય. આ પુસ્તક પોસ્ટના નિયમ મુજબ છાપેલ પુસ્તક વિભાગમાં માત્ર રૂ. ૧/-માં પોસ્ટ કરી શકાશે જેની નોંધ લેવા વિનંતી. આપણી આપણે તથા આપણા મિત્રમંડળમાં જે કોઈને આ પુસ્તિકાની વધુ પ્રતો માટે શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદનો સંપર્ક કરવો. ૫૦૦ કે તેથી વધુ પ્રતો લેનારને તેઓનું મેટર પુસ્તિકામાં પ્રથમ પાન ઉપર સિંગલ કલરમાં તેમ જ કવર ઉપર છાપી આપવામાં આવશે. દિવાળી ભેટ - અભિનંદન પુસ્તિકા. આજે જ સમ્પર્ક કરો. શિવાનંદ આશ્રમ, sivananda_ashram@yahoo.com જેથપુર ટેકરી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫. તમારો આગોતરો ઓર્ડર નોંધાવો- શિવાનંદ આશ્રમ.

- મંત્રી શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદ.

ઉધ્વીકરણાની કૂંચી

વૃદ્ધિ પામો, વિકાસ સાધો, શુદ્ધ પ્રેમ વિકસાવો. ચિંતન કરો, ધ્યાન કરો, આત્મજ્ઞાન મેળવો. શું તમે તમારા હૃદયમાં છુપાઈને રહેલા આધ્યાત્મિક ચૈતન્યનો ગુપ્ત ખજાનો ઉઘાડીને જોયો છે? જો 'હા', તો તમે ઘણું સારું કર્યું છે. તમને અભિનંદન! તમારો જય હો!

- સ્વામી ચિદાનંદ